

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מדריך
תשרי עם
הרבי

ה'תשע"ב

יוצא לאור על-די: אש"ל - הכנסת אורחים,
המחלקה הרוחנית - אגף הוצאה לאור.

הפקה: מחלקת ההוצאה לאור של
מרכז חב"ד העולמי לקבלת פני משיח
744 איסטערן פארקווי, ברוקלין, ניו-יורק
טל': 778-8000 (718) פקס: 778-0800 (718)

תמים יקר, אח אהוב, ברוך בואך לבית משיח – 770!

עם הגעתך לשהות בבית חיינו לחודש תשרי דשנת תשע"ב עם כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א, יחד עם אלפי אחינו התמימים "חיילי בית דוד",

הננו בזה להגיש בידך חוברת זו – "תשרי עם הרבי", ובה פירוט הנהוג בחודש תשרי ב"בית משיח".

החוברת כתובה בסגנון "מדריך", לעזר, סיוע והתמצאות בנעשה בחצרות קדשנו בחודש זה, ונכתבה על-סמך הנהוג בשנים קודמות (בלבד). הצעתנו לך לעיין בחוברת זו לפני כל יום, וכך לקבל את המידע הבסיסי, מה שיכול להיכתב מעל-גבי-דף.

החוברת כוללת מידע כללי אודות הנהוג ב-770 בית-משיח (מידע זה יעזור לך מאוד לדעת להמצאות בזמן ובמקום הנכון), מנהגי חודש תשרי על ריבוי המועדות שבו, ופרטים טכניים וכלליים שיסייעו בידך לשהות בבית רבינו מתוך מנוחה והתיישבות בגשמיות וברוחניות.

ה"מדריך" נערך של יומן-תיאור מימי הגלות וע"פ התכנית הגלותית, כמובן שלא על-מנת לקבוע מסמרות חס-ושלום, אלא כדי להשתדל להכניס בימי חודש תשרי – אם יהיו עדיין ח"ו במצב של ההעלם והסתר הנורא – את הנקודה המרכזי בכל חיינו – "לחיות" את הרבי מלך המשיח, את הוראותיו הקדושות, ובפרט בענייני גאולה ומשיח, על מנת שנוכל לראותו כבר בהתגלותו המיידית.

כמו כן הוספנו בין-השורות קורטוב של "הרגש" – על מנת להעניק מעט רקע ולבטא במילים את תחושותיו ורגשותיו של כל אחד מהחסידים בעמדו לפני המלך ממש, ואשר על כל אחד מאיתנו לחשוב ולהפנים "היכן עומדים ולפני מי עומדים".

בכתב מיוחד הוספנו את מנהגי כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א בחודש החגים, ע"פ מה שנתפרסם בשעתו בסדרת כתבות בשבועון 'בית משיח' – על מנת שגם אתה תוכל לדעת את הנהגותיו הק' ולנהוג באלה השייכים גם אלינו, בכל שלב ושלב בימים נשגבים אלו.

כמו-כן, בחלק מן הימים תמצא בסופם, בריבוע מיוחד, הלכות ומנהגים השייכים לאותו היום.

בנוסף לכל הנ"ל – תמצא בתחלת החוברת כללים שיוכלו לסייע לך.

חוברת זו יצאה לאור על ידינו בשנים עברו, ועתה הוגהה מחדש ונוספו בה הוספות וחידושים על מנת לסייע טוב יותר לאורחיו של הרבי המגיעים לחודש תשרי, החודש השביעי המשובע והמשביע לכל השנה כולה.

* * *

למרות שעומדים אנו בזמן מבולבל לכאורה, בימים טרופים כאשר "החושך יכסה ארץ" ואין אנו זוכים לראות בעיני-בשר את אבינו כ"ק אדמו"ר שליט"א - רואים אנו בחוש כי משנה לשנה הולכת ומתחזקת אמונתנו התקיפה כי הרבי חי וקיים בפשטות ממש, אמונה טהורה שמתפרצת מלב חסידי מורתח.

במצב זה, עומדים בראש סדר העדיפויות החסידי, הדרישה, התביעה, הציפיה והרצון העז "לראות את מלכנו" בגשמיות ממש, ותנופת פעילות אישית וכללית לעשות כל אשר ביכולתנו להגשים את משאת נפשו הטהורה של אבינו רוענו – הגאולה האמיתית והשלימה בגלוי ובפשטות.

היותנו יחד ב־770 בית משיח בחודש תשרי ובראשיתה של שנה, מהווה כר אמיתי לחיזוק האמונה הטהורה האישית של כל אחד ואחד כלפי כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א; לחיות מחודשות בעיסוק רצוף בשליחות היחידה "קבלת פני משיח צדקנו" מתוך שמחה וטוב לבב, כפי שכוונה זו חדורה בכל פרטי העבודת ה' האישית; להעצים את רגשי האהבה לאבינו מלכנו, ולהחליט בהחלטה איתנה להתמסר לרצונו הקדוש ולתביעותיו מאיתנו, כל חד וחד לפום שיעורא דילי'.

ויהי רצון, והוא העיקר, שבראות האב את בניו מתנהגים בכל רגע מחייהם באמונה וביטחון בחייו הנצחיים באופן ד"אין אנו מניחין אותו" –

נראה תיכף בפשטות כיצד אמונה זו חודרת ובוקעת את חושך הגלות, וכולנו – בתוך כלל אחינו בני ישראל – נזכה לחזות בעיני בשר בהתגלותו של כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א לעיני כל באי עולם, נאו ממ"ש, ונזכה לחוג יחד איתו את החודש השביעי דשנת ה'תשע"א בירושלים עיר הקודש ובבית המקדש השלישי, "ושמחת עולם על ראשם".

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

אלול ה'תשע"א, ימות המשיח

מאה ותשע שנה להולדת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

770 – בית משיח

כללים בסיסיים:

חדר הרישום

• ביום הראשון לשהותך ב־770, עקוב אחר המודעות המתפרסמות על העמודים ולוחות המודעות, בהם אמורות להופיע שעות פתיחת חדר הרישום לאירוח ב'הכנסת אורחים' (בדרך כלל זמני פתיחת החדר עד ראש השנה הם מידי ערב מיד לאחר תפילת מעריב במניין הרבי שליט"א. שים לב שהתאריך המופיע בראש המודעה הינו עדכני). חדר הרישום נמצא בקומת המרתף של 770 (חדר ה"מבצעים סנטר").

• בחדר הרישום ממלאים פרטים אישיים, מפקידים עירבון על סך מסויים, חותמים על התחייבות לשמירת הסדרים והתנהגות מתאימה לחייל של הרבי, ומקבלים במקום פרטים נחוצים כאישור כניסה לחדר האוכל ולדירת הלינה.

הדירות

• הדירות הוכנו במשך זמן רב על ידי הצוות המסור של 'אש"ל-הכנסת אורחים", העמלים על ניקיון ושטיפת כל דירה, ציוד הדירות במזרונים, כריות ושמיכות, דמי השכירות, ושאר דרישות בעלי הבית. לטובתך האישית ולנוחותך החיונית, שמור על ניקיון הדירה ועל שלימות החפצים שנותרו בה בזמן שהותך במקום.

• בדירות הישיבות הקטנות ממונים לכל ישיבה מדריכים מטעם אש"ל. הישמע להוראות המדריכים, ופנה אליהם כאשר תיתקל בבעיה כל-שהיא.

• זכור! אי-שמירה על הדירה והחפצים שבה, עלולה לעלות לך בקנס מפיקדונך. נוסף לכך, כבר היו מקרים שבעלי בתים סירבו לארח אורחים פעם נוספת עקב התנהגות בלתי-הולמת של תמימים.

• עניין נוסף הוא השכנים היקרים, ביניהם מבוגרים וילדים רכים שגם בחודש הזה ישנים בשעות סבירות. מחובתך לשמור על השקט בשעות הלילה!

• לקבלת מזרנים, כלי מיטה, קערות וספלים ומפתחות – ניתן לפנות לאחראים על הרישום או למדריך האחראי על הדירה.

הסדרים

• פשוט וגם ברור כי על כל תמים שמגיע לרבי, מוטל החיוב לשמור את הסדרים של הכנסת אורחים, כפי שיפורסמו במודעות. קבלת עול ושמירה מלאה על הסדרים מעניקה טעם טוב וניצול נכון של החודש אצל הרבי שליט"א. ידוע הדבר כי הרבי שליט"א התעניין בפרטי סדרי הלימוד של

האורחים בחודש תשרי.

• 770 מתחלק לאזורים לפי ישיבות, הקפד לשבת באזור הקבוע לישיבתך.

• לכל ישיבה ממונה צוות מיוחד מטעם המחלקה הרוחנית של 'אש"ל', הכולל 'משיב' ומשגיח מיוחד הרושם את נוכחות התמימים. שמירת הסדרים שלכם תירשם ע"י המשגיח וימסר עליה דו"ח להנהלת הישיבה. כמו-כן באם הנכם משתפים במבצע 'דור-דעה' עליכם להחתים את המשגיח על טופס מיוחד למבצע זה על מנת לקבל את שאר המלגה.

• בכל יום יתלו מודעות מטעם המחלקה הרוחנית של 'אש"ל-הכנסת אורחים' אודות סדר היום של היום שלמחרת. שגן את זמני הסדרים על מנת שתוכל לשמרם בצורה הטובה ביותר.

• מטעם המחלקה הרוחנית של 'אש"ל-הכנסת אורחים' מחולקים קבצי לימוד לשעות הסדרים ולבניהם. השתדל לנצל את הזמן ללימוד נגלה, חסידות, ענייני גאולה ומשיח ולקוטי שיחות, על מנת להוריד את הכוחות הנפלאים והנשגבים המושפעים בחודש זה ב'כלים' האישיים שלך, זאת בנוסף לעובדה כי הסוגיות הנפלאות שנערכו בנושאים השונים על ידי המחלקה הרוחנית, יעניקו לך ידע מקיף בעניינים בסיסיים.

• מעקב רצוף אחר המודעות המתפרסמות מפעם לפעם על ידי 'אש"ל-הכנסת אורחים' יסייע לך בידיעה מוקדמת על אירועים מיוחדים המתקיימים ב-770 במסגרת 'הכנסת אורחים', כגון זמני ומקומות השיעורים, המבחנים, ההתוועדויות הישיבתיות והכלליות.

חדר האוכל

• שעות וסדרי האכילה כאן הם שונים מבארץ הקודש. הארוחות העיקריות הן בדרך כלל ארוחת בוקר וערב. בימים רגילים, חדר האוכל נפתח כל יום לאחר תפילת שחרית לארוחת הבוקר, בתחילת הפסקת הצהריים מחולקים סנדוויצ'ים המגיעים מידי יום בארגז לכניסה הראשית של ה'זאל' הגדול. ארוחת ערב מתקיימת בשעה 7:00 בערב (שים לב לכך שבחול המועד זמני הארוחות משתנים).

• עקוב אחרי המודעות על זמני הסעודות בשבתות ובחגים ובערב יום כיפור.

• על כל אורח מוטלת לפחות משמרת אחת של עזרה במטבח של 'אש"ל' הכנסת אורחים. רשימת התורנים מתפרסמת כיום לפני מועד התורנות, השתדל לעקוב אחר מודעות אלו בשימת לב מיוחדת. עזרתך במשמרת היא רק חלק קטן מהתודה שלך על ההשקעה האדירה שמשקיעים הנהלת 'אש"ל-

הכנסת אורחים' למענך ולמען כל האורחים.

• צוות העובדים בחדר האוכל ישמח לעמוד לרשות כל אחד מהאורחים משך כל שעות הארוחה, וישמח גם באם כל אחד יישמע להוראות הניתנות במקום. דבר נוסף שיכול לסייע מאוד הוא עובד חדש. בכל שעות היממה מתקבלים תמימים להצטרף ולסייע לעבודות המטבח, כמובן אך ורק באישור המזגיח של הישיבה מטעם אש"ל.

770

• מנהגם של רבים מאנ"ש הוא אשר קודם הכניסה ל-770 טובלים במקווה, כראוי וכמתאים לנהוג לפני הכניסה למקום קדוש זה – מקדש מעט העיקרי של זמן הגלות. המקווה הקרוב הוא "מקווה ישראל" הממוקם בבנין 749, ממול ל-770.

• הקפד יותר מהרגיל על שמירת הניקיון של מקום המקדש. לא צריך להיות מופרך כלל להתכופף ולהרים אפילו בדל נייר מהרצפה (וידוע שהיו מקרים שהרבי שליט"א בעצמו נהג כך). אם נהנית מכוס שתיה חמה – הקפד להשליך אותה מיד בתום השימוש לאחד מסלי האשפה.

• הקשב להוראות גבאי בית הכנסת ובית המדרש, שעושים כל מאמץ להכשיר ולסדר את 770 לקראת בוא האורחים. ההקשבה להוראותיהם ובקשותיהם היא חלק בלתי-נפרד מהשהות ב-770, בפרט לאור זאת שהרבי שליט"א מינה אותם לאחראים על הסדר ב-770.

• כפשוט שהזמנים העיקריים בעת שהותך כאן הינם זמני התפילות, ההתוודעויות וכו' עם הרבי שליט"א. עקוב אחר הכרזות הגבאי בסיום כל תפילה, על מנת לדעת את זמנים אלו. ההכרזות נאמרות בשפת האידיש כמנהג המקום. באם (עדיין) אינך מבין את השפה – כדאי שתשאל את רעך, לטובתך האישית.

• כל יום-טוב (מלבד יום הכיפורים) נחוג בחו"ל למשך יומיים, יש לשים לב לסדר התפילות, ה'הקפות' וכיו"ב המשתנים בהתאם לכך.

• שמור על חפצייך האישיים (כגון: תפילין, מגבת וכיו"ב). אל תשאיר אותם ב-770 ללא השגחה אפילו לזמן מועט! חפצי ערך מומלץ להפקיד בידי הדוידים, אצל מישהו שמתארח בבית פרטי וכדו'. לעת עתה טרם נפתחה ב-770 מחלקת אבידות, כך שעם קצת מאמץ והתארגנות מראש תוכל לוותר על זמן רב שמתבזבז בחיפוש-סרק, ותחסוך לך הרבה עגמת נפש.

עזרה ראשונה

• עזרה ראשונה מוגשת על ידי האחראים על ארגון 'הצלה'. מס' הטלפון: 718.387.1750 (דוברי אנגלית או יידיש).

• מטעם ארגון "אש"ל – הכנסת אורחים" ממונים תמימים אליהם ניתן לפנות בכל בעיה רפואית באם יש צורך, במקרה הצורך יש לפנות אליהם והם יסייעו ככל האפשר.

בטיחות וביטחון

• טרם חציית כביש עליך לשים לב: אף אם אתה מיהרת והספקת לעבור, לאו דווקא שהבחור או הילד שרץ אחריך – יספיק. זאת מלבד זאת ששאר התמימים לומדים מהתנהגות פזיזה זו. מחובתך אפוא לעבור רק כאשר הרמזור מאפשר זאת.

• נקודה נוספת למחשבה: ישנם העוברים את איסטערן-פארקווי באמצעו לכיוון המקווה ב־749, ומנצלים את השטח הריק בין הכבישים להמתנה להתרוקנות המקום ממכוניות. באחת השנים היה בחור מה'קבוצה' שעשה זאת, ובנס גלוי הוא ניצל מפגיעת רכב של מכבי האש ששעט במהירות רבה על הנתיב. לניידת לא הייתה אפשרות לעצור, ואילו הוא – חזר לאחוריו ונשם לרווחה.

• באם זכית ובני משפחתך הצעירים הגיעו גם הם למלך, ידע גם אותם אודות זאת. אגב, הנהגים בניו יורק משלמים סכומי עתק לחברות הביטוח מידי חודש, כך שאין הם מאטים כאשר הם רואים הולך רגל החוצה במקום שאינו למעבר! האשמה על פגיעה בהולכי רגל מוטלת בדרך כלל על הנפגע, כיוון שהכביש הוא מקום מסוכן בלאו הכי.

• הזהירות בחציית הכבישים מוכרחת. במיוחד יש להיזהר בכבישי השירות ('סערוויס') שבצידי שדירת איסטערן-פארקווי, בהם קיימת סכנה גדולה אשר לא תמיד ערים לה.

• הוא הדין לעניין ה'סאבוואי' [=רכבת תחתית]. לידיעתך: הפס השלישי והעבה על מסלול הרכבת מכיל כמות חשמל של 600 וואלט. די בכמות זו כדי להפוך אדם לגוש פחם בתוך שניות. התרחק מהפס הצהוב, ובדוק לאן אתה נוסע, וכיצד הדרך בחזור.

• בשעות הלילה לא מומלץ כלל להסתובב לבד במקומות רחוקים ואפלים, ובפרט ברחובות בהם אין נוכחות יהודית גדולה, בהליכתך במקומות אלו, אם בכלל, השתדל למצוא חברות לדרך.

• כמה כללים נחוצים לנסיעה למבצעים ב"סאבווי" (=רכבת תחתית): לעולם אל תצא לנסיעה ברכבת ללא ידע מינימלי בשפה האנגלית וללא מפת ניו-יורק (המפה מחולקת חינם בכל תחנת רכבת). זכור תמיד: נקודת המוצא ונקודת היעד היא תחנת "קינגסטון עוֹוֹעִיזו". עלות הנסיעה: צד אחד – \$2.25. שני צדדים – \$4.50. עדיף לשלם את המחיר הכל-יך נמוך, מאשר להסתבך עם שוטרי ניו-יורק הקשוחים. דע כי מי שנתפס מדלג על המחסום,

צפוי להעביר את הלילה בבית-מעצר.

כרטיס חיוג

• מומלץ להתקשר לארץ באמצעות כרטיסי חיוג הנמכרים על-ידי תמימים ששמותיהם מתפרסמים על-גבי לוחות המודעות. ערוך בירור מקיף על ההבדלים השונים בין החיוג מטלפון פרטי (=זול) או ציבורי (=יקר), וכן בין השיחה למספר טלפון (=זול) או פלאפון (=יקר), כמו גם כמות הדקות המשתנית מכרטיס אחד למשנהו. תוכל להתייעץ עם התמים המוכר על אופן השימוש ואודות הכרטיס שמתאים לך.

קניות

• באם הינך עורך קניות לקראת שובך לארץ הקודש, מומלץ להקדיש יום אחד בלבד לקניות ובו לרכז הכל. לא טוב להסתובב במקומות שלא-מתאימים לתמים בתומכי תמימים. אשר על כן קונים רק בשכונת המלך – "כאן צווה הוי' את הברכה". זאת גם ובעיקר כדי לחזק את בעלי העסקים היהודיים בתוך השכונה. לבד מכך שההפרש הזעום של המחירים לא מצדיק את הטרחה הרבה ובזבוז הזמן הנגרמים עקב הקניה מחוץ לשכונה).

• מנסיון, הרבי שליט"א עוזר בצורה גשמית לכל מי שצריך זאת. גיע כפיך ולא ראשך בחולצות ובסוגי המצלמות למיניהן. בהצלחה.

שונות

• יש לזכור כי בשכונה אין 'עירוב', ובמילא אין לטלטל כלל ברחובות השכונה בשבתות וביום הכיפורים. השתדל לדאוג להצטייד לפני שבת בגומי עם מחזיקים מיוחדים למפתחות על-מנת שתוכל לשאת עליך את מפתח הדירה. (ניתן לרכוש את הגומי המיועד לכך בחנות של פינסון הסמוכה ל'בייגל' הקרוב ל-770 (רחוב קינגסטון, בין יוניון לפרזידענט)).

גבולות הטלטול בחצר 770: בכניסה הראשית של הזאל הגדול מותר לטלטל עד למדרגות המובילות לכניסה, ובכניסה האחורית עד עמודי הברזל החוסמים את החנייה. כמו כן מותר לטלטל במקום הסוכה הגדולה וסוכתו של הרבי – עד למדרגות.

• מן הסתם הינך מקפיד על רמת כשרות מסוימת בארץ הקודש. בבואך לקראון הייטס שים לב לכשרות המוצרים. הדבר אמור הן לגבי ההתועדויות הרבות שישנם ב-770 והן לגבי סעודות בבתי אנ"ש. כמו כן המים בניו-יורק מכילים תולעים, וע"פ פס"ד המרא-דאתרא יש להישמר ולשתות מים רק מברזים שיש להם 'פילטר'. ערוך בירור קצר היכן ממוקמים ב-770 הברזים עם הפילטר.

צאת השבת: 19:31

שבת סליחות

עם צאת השבת, כולם משתלבים באחת ההתוועדויות המתקיימות ב-770, כדברי הרבי שליט"א (שיחת כ"ג אלול תשמ"ב) שחסידים היו מגיעים "מתנודדים" לסליחות, לאחר שתיית ה'משקה' בהתוועדות ואמירת 'לחיים' (כפשוט תוך ההקפדה על גזירת ותקנת ה'משקה' הידועה) מתוך שמחה וטוב לבב.

יש לנצל את הזמן לקיים את הוראת הרבי שליט"א לקשר את אמירת הסליחות (תפילה) עם תורה וצדקה - ללמוד את מאמר אדמו"ר הזקן (לכל הפחות את תחילתו וסופו) ד"ה 'לך ה' הצדקה' הנדפס בתחילת הסליחות, ולתת מטבע או שניים לצדקה.

כשעה לפני השעה אחת אחר חצות, מתחילים הריקודים הסוערים ב-770. לאמירת סליחות במנין הרבי שליט"א מגיעים גם המוני אחינו החסידים מרחבי שכונת המלך, וע"כ 770 עמוס בעת זו אף יותר מהתפילות הרגילות של ימי תשרי. דומה כי הסליחות במנין הרבי פותחים באופן בלתי רשמי את אירועי חודש תשרי ב-770.

אם לאחר סיום ה'סליחות' הינך מרגיש עדיין עירני ו"מתנדנד" – ביכולתך להוסיף באמירת פרקי תהילים. בכ"מ מציין אד"ש למנהג ישראל להוסיף באמירת פרקי תהילים ותחנונים בימי חודש אלול, ובימים האחרונים של חודש זה – המנהג מקבל זירוז ותוספת בכמות ובאיכות.

יום זה הוא כנגד חודש סיון, במסגרת ימי החשבון על השנה שעברה.

ביום זה נפתחים סדרי הלימוד הרשמיים של 'אש"ל-הכנסת אורחים', בסדר חסידות בוקר המתקיים בשעה 8:00. התמימים מנצלים את השעות היקרות ללימוד מאמרים כהכנה לשנה החדשה, מתוך קובץ הלימוד המהודר שי"ל ע"י אש"ל המחולק בתחילת הסדר בכמות המספקת לכל האורחים שיחיו.

"וזהו גם אצל האורחים, בכלל כשנוסעים לליובאוויטש, הרי מצד הנסיעה נעשה חלישות בלימוד, מאחר שבהיותם בבית יש לכל אחד את הקביעות שלו בלימוד, אבל כשנוסעים בדרך, הרי בשלושה ימים הראשונים שמגיעים מהדרך, הרי כפי שהגמ' אומרת, הדעת אינה צלולה, וכך גם מאוחר יותר מצד הבלבול בסדרים באכילה ושתי' ושינה נעשה בלבול גם בלימוד..."

נכון אמנם שישנם הצדקות על כך, ולא רק הצדקות של תורת המוסר, אלא גם הצדקות של תורת החסידות, אך אעפ"כ מצד כך שבימים אלו צריך להיות ריבוי בתורה כנ"ל, צריכים תלמידי הישיבות לשמור את סדרי הישיבה. . ולא לדרשה קאתינא, אלא מתכוונים למעשה בפועל, מאחר שיש בתורה הן נגלה דתורה והן פנימיות התורה, צריך להיות הקביעות בשני העניינים. שילמדו את המאמרים של אלול, ר"ה, עשי"ת, יו"כ, סוכות, שמע"צ ושמח"ת, וכן גם בנגלה שילמדו בשו"ע אדה"ז את הדינים של ר"ה, עשי"ת, יו"כ, סוכות, שמע"צ ושמח"ת. . "

(שיחות קודש ש"פ האזינו תשכ"א – תרגום מאידיש).

זהו הזמן להתחיל בלימוד התורה בבית רבינו מתוך 'קאך' מיוחד, כפי שמתאים לחסיד. דאג לנמצאים בסביבתך לחברותא לפחות

ל'סדר' אחד במשך היום, וצלול לעומק ענייני-דיומא במאמרים, בסוגיות הגמרא ובסוגיות המיוחדות בענייני גאולה ומשיח הערוכות בטוב טעם.

כהכנה לראש השנה לומדים כולם את ההלכות השייכות לראש השנה, מתוך ספרי ההלכה של 770 וקובץ הלימוד של אש"ל. בוודאי תמשיך ללמוד גם בזמנים הפנויים את ההלכות הצריכות עד תומם, שהרי אד"ש מעורר ע"כ פעמים רבות בשיחותיו הקדושות.

כמו"כ ימים אלו הם ההזדמנות ללמוד היטב פרטי דיני השינויים בתפילה הנהוגים בעשרת ימי תשובה (החל מימי ראש השנה). הרבי מבקש ללמוד פרטי דינים אלו באופן שיחקקו בזכרון הלומד, מפני שלפעמים כשמתעוררת שאלה בזה, נמצאים במעמד ומצב שאסור להפסיק ולשאול, או שאין את מי לשאול, או שהמתפלל אינו יודע כלל שצריך לשאול.

המודעות מאירות-העיניים ב-770 מודיעות על מקומות הישיבות ב-770. לכל ישיבה ממונה צוות מיוחד מטעם המחלקה הרוחנית של אש"ל, הכולל 'משיב' ומשגיח מיוחד הרושם את נוכחות התמימים. שמירת הסדרים שלכם תירשם ע"י הצוות המסור.

השעה הקבועה לתפילת שחרית (כולל ימי חול, שבתות, ימים טובים וכו', לבד ממקרים נדירים מאוד) היא 10:00.

תפילת מעריב מתקיימת בשעה 9:30. כך זה בתקופת שעון הקיץ. בהמשך החודש (בד"כ בימי חג הסוכות) ישתנה זמן תפילה זו.

ימים אלו, במיוחד טרם התחילו המועדים, הם ימים חשובים להתרגלות לשעות כאן, השונות מארץ-הקודש. כמו-כן מנין ה'סליחות' המתקיים (החל ממחר בבוקר עד לערב ראש השנה) בשעה 7:00 בבוקר, מזכיר לכל אחד כי לטובתו עליו לפרוש למנוחת הלילה בשעה מוקדמת.

סוף זמן ק"ש: 9:47. שקיעה: 18:47.
רמב"ם ג' פרקים: קרבן פסח ו-ח. פרק א': עבדים ז.

ב' דסליחות

קמים בזמן למקווה. 6:20 הינו זמן מומלץ ביותר. חיש מהר טובלים ומגיעים ל-770 לאמירת ברכות השחר ולמנין ה'סליחות' של הרבי מלך המשיח המתקיים בשעה 7:00.

ההתרגלות לקימה בזמן ודיוק בהגעה למנייני הרבי בימים הראשונים לשעות ב-770, תסייע בידך להמשיך ולדייק בשמירת זמני התפילות במשך כל החודש.

בקשר ל"ברכת הגומל", המנהג ב-770 על-פי פס"ד רבני השכונה, הוא לברך את הברכה מהמקום ולא לגשת לבימת הקריאה, זאת משום שכמות הברכות האדירה הנאמרת ע"י האורחים הרבים כ"י, עלולה לגרום ל"טרחא-דצבורא".

יום זה הוא כנגד חודש תמוז במסגרת ימי החשבון על השנה שעברה.

ההשתתפות בסדרי הלימוד גדלה מיום-ליום, בהתאם לכמות האורחים השוטפת את 770 ומבואותיו. למרות הקושי שבכך, בשעות הסדרים כדאי להשקיע את הראש בלימוד בשקידה והתמדה, ולא לקום למען קידום פני כל חבר שהגיע ממש עכשיו. אל דאגה - בסוף כולם ייראו את כולם...

דאג מראש לעצמך למחזור לימים הנוראים (רצוי כמה שיותר קטן), על-מנת שתהיה "מסודר" בכל התפילות ולא תזדקק ל"חוויה" של תפילה עם חסיד נוסף מאותו מחזור...

כמו כן מומלץ בחום 'לעבור' בימים הקרובים על סדר התפילות והפיוטים, על מנת להתכונן כראוי לסדר התפילות המיוחדות בימי ראש השנה ומשמעותן המיוחדת.

במשך היום מתקיימים ב-770 כמה שיעורים בענייני גאולה ומשיח.

השיעור המרכזי מתקיים מידי יום מיד לאחר תפילת מנחה. השיעורים הם כמובן על מנת לסייע לנו "לחיות עם הזמן דימות המשיח", והתמימים, "דעם רבי'נס קינדער", עושים מאמץ להשתלב בשיעורים, כהוראתו הק' של הרבי שליט"א.

מן הראוי לשים לב במיוחד לסוגיות בענייני גאולה ומשיח המודפסות בחוברות הלימוד. סוגיות אלו יתנו לך ידע מקיף בשיחות הרבי שליט"א, אודות מהות התקופה בה אנו עומדים ונושאים יסודיים נוספים. הזמן המיועד ללימוד זה הוא בסדר גאולה ומשיח המתקיים לאחר השיעור המרכזי למשך חצי שעה.

כינוס "בואכם לשלום" המסורתי לאלפי אורחיו של הרבי שליט"א מתקיים בימים אלו. רבנים ומשפיעים שבאו יחד עם התמימים להסתופף בצילו של אד"ש בחודש תשרי דשנת תשע"ב, יעוררו ויתנו כלים מעשיים לניצול הכוחות וההשפעות הרבים של חודש תשרי.

שים לב למודעות המתפרסמות מטעם אש"ל אודות התוועדויות. הלילה הוא ליל ג' דסליחות, ואד"ש מעורר על עריכת התוועדות ב"שטורעם".

מידי בוקר מסתובב בדירות צוות מיוחד מטעם אש"ל המעורר את התמימים לאמירת 'סליחות' (ובהמשך החודש לסדר חסידות), על מנת לעזור לבניו היקרים של הרבי מלך המשיח לנצל את השעות בבית חיינו כדבעי.

יום זה הוא כנגד חודש מנחם-אב במסגרת ימי החשבון על השנה שעברה.

בשנת תשמ"ח ותשמ"ט סיפר הרבי מלך המשיח על מעלת יום ג' דסליחות, בו אמר כ"ק אדמו"ר הרי"צ (בשנת תש"ה) מאמר חסידות ברבים, מיוסד על מאמר אותו אמר כ"ק אדמו"ר (מוהרש"ב) נ"ע בפניו ביום זה, משום שהיום השלישי דסליחות הוא "יום המוגבל ומיועד להוד כ"ק אדמו"ר הזקן".

בשנת תשמ"ט ביקש ועורר ללמוד את המאמר הנ"ל בו ישנם כמה ענינים אשר בהם יוכל כאו"א להוסיף בתורה ומצוותיה ובפנימיות התורה. כמו"כ הוסיף שאין זה נוגע כל כך אם יכוון לאמת לאמיתו שבענין זה או לא - העיקר הוא שביום זה, ג' דסליחות, כל אחד יוסיף עוד ענין של לימוד, עוד ענין של הנהגה טובה וכיוצא בזה.

בשנת תנש"א הוסיף ואמר שבמשך המעת לעת של יום ג' דסליחות ללמדו על כל פנים חלק מאחד המאמרים של ג' דסליחות, ואיש כחפצו "במקום שליבו חפץ", שהרי ישנם ריבוי מאמרים של יום זה.

יש לציין כי כמה וכמה ממאמרי אד"ש נושאים את התאריך ג' דסליחות.

כאן המקום להזכיר כי אין לטלטל ברחובות קראון-הייטס בשבת. ואם ברצונך לקחת עימך את מפתח הדירה, עליך לדאוג מקודם לקשור את המפתח לגומי הציצית כנדרש על-פי ההלכה. אשר על כן גש היום לסדר זאת, היות ובשנה זו הקביעות היא שישנם ג' ימי קדושה רצופים,

ומיד לאחר ראש השנה ניכנס ליום השבת קודש.

חובה קדושה היא לכל חסיד ללמוד את דברי קדשו של הרבי שליט"א - ה"דבר מלכות" מערב ר"ה שנת תשנ"ב לאחר "התרת נדרים" ולאחר קבלת הפ"נ הכללי. לימוד זה ישפוך אור מיוחד על היום ועל ענייניו, ברוח התקופה והזמן בהם אנו עומדים עתה - ימות המשיח. הדברים מקבלים משנה-תוקף כאשר אנו עומדים 20 שנה בדיוק לאחר אמירת השיחה. כל תיבה וכל אות מקבלים משמעות מיוחדת ועמוקה יותר.

בערב היום נכנסים ליום האחרון של השנה - כ"ט אלול, ערב ראש השנה החדשה.

הרבי מלך המשיח מבקש לעורר על דבר ניצול זמן המעת-לעת של כ"ט אלול, שהוא היום האחרון של חודש אלול וגם היום האחרון של השנה כולה, ולעשות זאת בשלימות האפשרית כדי לסיים ולהשלים את כל העניינים הקשורים עם כל החודש וכל השנה. מובן גודל המעלה, היוקר והחשיבות של זמן זה, ועד כמה שיש לנצל כל רגע ורגע מהזמן, ובוודאי הקדוש ברוך הוא נותן את כל הכוחות הדרושים לפי ערך ההחלטה הטובה של היהודי, כמודגש בכל ימי אלול ש"המלך בשדה", ובפרט ביום האחרון של חודש אלול.

בלילה זה יוקרנו מראות קודש מהתוועדות הרבי מלך המשיח בערב ראש השנה. אנ"ש והתמימים מתאספים אל מול המסך בחלק האחורי של ה'זאל' הגדול ד-770.

הלילה יתקיימו התוועדויות ב-770 לרגל ערב ראש השנה, יום הולדת כ"ק אדמו"ר הצמח צדק. הרבי מבקש להוסיף לזכותו של הצמח צדק בעניינים שבהם התבטא עיקר עבודתו של בעל יום ההולדת - הפצת התורה ובפרט פנימיות התורה, הפצת עבודת התפילה ועבודת כל המצוות כולם בהידור, כולל ובמיוחד - מצות הצדקה ועניינים טובים. כמו כן יש להוסיף בלימוד תורת הצמח צדק וקיום הוראותיו.

ענין נוסף אותו ניתן לקיים בלילה זה הוא ה"סעודה גדולה" של ערב ראש השנה, עליה נכתב ב'טור' והרבי מביא ענין זה בשיחותיו הק', שבמשך המעת-לעת של ערב ראש השנה יש לערוך סעודה גדולה המראה על כך שישראל בטוחים שיזכו בדין.

סוף זמן ק"ש: 9:47. שקיעה: 18:44.

רמב"ם ג' פרקים: חגיגה ב-ג בכורות א. פרק א': עבדים ט.

ערב ראש השנה ה'תשע"ב

יום הולדת כ"ק אדמו"ר הצמח צדק (תקמ"ט).

יום הולדת את אדמו"ר הצמח צדק שב' שמותיו רומזים על הגאולה, והם גם שמותיו של מלך המשיח (כמבואר בשיחות).

זכור, כי יום זה הוא האחרון במסגרת ימי החשבון על השנה העברה, והוא כנגד כל החודש האחרון, חודש אלול. וראה הנכתב ביום שלפני זה ע"ד בקשת הרבי מלך המשיח בנוגע ליום זה.

היום אומרים את ה'סליחות' המיוחדות של ערב ראש השנה, (כרגיל בשעה 7:00) שאמירתם אורכת זמן רב מהרגיל. מעט אימונים לקראת תפילות הימים הנוראים לא יזיקו...

לאחר שחרית, א' מזקני אנ"ש יקריא את הפ"נ הכללי ולאחריו מתיישבים כולם להתרת נדרים (בתפילין דרש"י - כמנהג הרבי שליט"א) חבורות חבורות.

מיד לאחר התפילה יש לקחת את כל החפצים מ-770. בשעות הצהריים ה'זאל' ננעל לקראת ראש השנה הבעל"ט ומרוקן מחפצים מיותרים. מעילים, מגבות ומזוודות נערמים ונאספים לאן-שהוא, ואין עליהם אחריות כלל וכלל.

אחרי תפילת שחרית יוצאים ל"מבצעים" ברחבי פלטרין של מלך להכין את העולם לקבלת פני משיח. התמימים המבוגרים ישמחו לקחת איתם כח אדם נוסף מהאורחים שיסייע בעבודת הקודש. ניתן גם לתפוס לעלות על רכבת-תחתית עם מישהו מבין שמכיר את מפת הרכבות בעיר ניו יורק מחודשי תשרי בשנים עברו, לרדת באחת השכונות המרובה ביהודים עוברים ושבים ולקשר אותם לרבי שליט"א.

מספר תמימים עמלים כעת, מטעם הגבאים, להדביק על הספסלים מדבקות עם שמות היהודים שקנו מקומות לתפילות הימים הנוראים.

כמו"כ מנקים ומסדרים את בית הכנסת, שהכל יהיה מצוחצח ומוכן לביאת המלך ולקבלת מלכותו מחדש.

פני"ם. בערב ראש השנה עומד הרבי שליט"א בפתח חדרו, מקבל בידו הק' פ"נ" מכל אחד ואחד, ומברך את העוברים בנוסח "כתיבה וחתימה טובה, לשנה טובה ומתוקה".

משנת תשל"ט ואילך, מחמת הריבוי המופלג של אלו המגיעים לנתינת הפ"נ, בדרך-כלל מתחיל מעמד קבלת הפ"נים מתחילת ימי הסליחות (או אף בשבוע שקודם לזה), בכל יום לאחר אמירת הסליחות.

מברק. לקראת השנה החדשה שולח כ"ק אדמו"ר שליט"א מברק ברכה מיוחד, לכל מרכזי אנ"ש ברחבי תבל. נוסח המברק לשנה החדשה ה'תש"נ: "לשנה טובה תכתבו ותחתמו, שבתא טבא ויומא טבא".

פ"נ כללי. בצהרי היום נכנסים זקני החסידים לגן-עדן-התחתון, ומגישים לרבי שליט"א את הפ"נ כללי" בשם כל אחד ואחת מאנ"ש, הכולל בקשות כלליות עבור כללות עדת החסידים ועם ישראל. הרבי שליט"א עונה בברכה. בשנים האחרונות הקראת הפ"נ מתקיימת לאחר התפילה בנוכחות הרבי שליט"א, בתוך בית הכנסת.

אוהל. לאחר גמר קבלת הפני"ם נוסע הרבי שליט"א ל'אוהל'. כשמגיע ל770 לפנות ערב מתפללים מנחה.

אם עדיין אין ברשותך מחזור - בערב החג מוציאים הגבאים את המחזורים הישנים, בדרך כלל ללובי הקטן הסמוך למעלית, ליד היציאה האחרוית של בית הכנסת. מי שאין ברשותו מוזמן לקחת. כמובן שאחרי ימי ראש השנה כדאי לרכוש מחזור קטן, כדי שלפחות ביום הכיפורים יקל עליך להתפלל מתוכו בצפיפות המבורכת.

מתחילים באמירת פרקי תהילים קודם תפילת מנחה, המתקיימת בשעה מאוחרת יחסית (קרוב לשעת הדלקת נרות). בתפילה זו יש לכוון יותר מכל תפילה רגילה ולהאריך מעט, היות והיא התפילה

האחרונה של השנה והקדמה לר"ה (וראה אודות ההתבוננות בתפילה זו בסה"מ ה'תש"ב עמ' 41).

בספר המנהגים מובא כי כ"ק אדמו"ר (מוהרש"ב) נ"ע נהג לקבל על עצמו הידור נוסף לפני כל ראש השנה. על כך אמר אד"ש (בשנת תש"נ) שסיפור זה ובפרט של נשיא הוא הוראה ונתינת כח לכל יהודי, ועל כן כאו"א יקח על עצמו הידור נוסף בקיום המצוות, באופן שההידור החדש יהי' שלא בערך לגבי עבודתו הקודמת.

חלפה שנה מלאה וגדושה בלימוד התורה, במבצעי הקודש ושמירת התקנות של הרבי שליט"א, כפי שכולם חדורים בשליחות היחידה - קבלת פני משיח צדקנו, תוך ציפייה דרוכה להתגלות - - - והגיעה לה שנת ה'תשע"ב, שנה שבה נראה את הרבי שליט"א עוד בתחילתה. ותיכף ומיד ממש.

היום בסליחות אומרים תחנון, בשונה מתפילת שחרית בה כבר אין אומרים תחנון, למנצח יענך ומזמור לדוד.

אין תוקעים בשופר [אך להתלמד (ל'מבצע שופר' וכדו') - מותר בחדר סגור].
לאחר שחרית - התרת נדרים.

ביום זה נהוג לכתוב פ"נ לאחר תפילת שחרית, או במשך היום.

טוב לקבל הידור מצוה נוסף בערב ראש השנה, לקראת השנה החדשה, כהוראת ומנהג רבותינו נשיאנו.

”ידוע המבואר בכמה מקומות בדא”ח הטעם שנקרא ראש השנה ולא תחלת השנה – כי יום זה לגבי שאר ימות השנה הוא כמו ראש לגבי גוף ואיברים. כמו שהראש – חיות כל האברים כלול בו, וגם אח”כ, בגילוי, הרי מן הראש נמשך חיות לכל אבר בפרט, כך יום ראש השנה כולל בתוכו חיות כל ימי השנה, שכולם כלולים בו בהעלם, ואח”כ מתחלק בגילוי לימים פרטיים.

ויש לומר שזהו אחד מטעמי האזהרה שהזהרנו לייקר את הזמן בימי ראש השנה ביותר, כי השעות והרגעים בימים הללו כלליים הם, ונעלים על שאר ימות השנה, ולא רק בכמות כי אם גם באיכות וכדוגמת חומר המוח שבראש – לגבי חומר שאר אברי הגוף.

ומובן אשר כמו בראש ואברי הגוף, אימתי יהי האדם בריא – כאשר החיות שבראש יהי בשלימותו, וגם יומשך ממנו לכל אבר ואבר חיות השייך אליו,

כך הוא עבודת ימי ראש השנה, אשר ימים אלו צריכים להיות מתאימים לענינים – ראש של כל השנה כולה, וגם שיהיו מקושרים עם שאר ימות השנה – להשפיע בהם חיות של קבלת עול מלכותו יתברך, לימוד התורה וקיום המצוות.

והנה מהענינים המסייעים בעבודה בכלל ובעבודת ההתקשרות ראש השנה עם שאר ימות השנה בפרט היא ההתקשרות עם ראש אלפי ישראל שנשמתו היא בחי’ ראש ומוחין לגבי שאר הנשמות שבדורו, ממנו הוא יניקתן וחיות שלהם ועל ידו קשורות הן ומיוחדות במהותן הראשון ושרשם.

וכמו כן בכל אחד ואחת מ איתנו ההתקשרות עם נשיא וראש דורנו, הוא כ”ק מו”ח אדמו”ר הכ”מ – וכבר ביאר אשר ההתקשרות היא ע”י לימוד תורתו והליכה בדרך ישרה אשר הורנו מדרכיו ונלכה באורחותיו – היא היא אשר תסייע בעבודת ימי ראש השנה והתקשרותם עם שאר

ותהי' הצנור דרך בו יומשכו הכתיבה וחתומה טובה, בטוב הנראה והנגלה, בגשמיות וברוחניות – בימי ראש השנה ואח"כ בכל השנה כולה.

מנחם מענדל בן חנה שניאורסאהן

יום ראשון דסליחות, ה'שי"ת
ברוקלין ניו.

אמרתו של הרבי הרש"ב נ"ע "היכן יהודי יכול להיות בראש השנה אם לא בליובאוויטש", מקבלת מימד מוחשי, כאשר "ראש השנה" דשנת תשע"ב במחיצתו של ראש בני ישראל מאפשרת לנו לקבל את המלכות בצורה האמיתית ביותר ומעניקה את הכוחות לפתיחת השנה החדשה כראוי, ומתוך שמחה חסידית.

תפוס מקום בו תהיה בכל התפילה, מקומות הישיבה תפוסים כולם ע"י אנ"ש שקנו את מקומותיהם בכסף מלא מהגבאים הממונים על
770.

בקדמת 770 נבנה ריבוע מיוחד לחיילי "צבאות השם" מארץ-הקודש שנמצאים כאן לחודש תשרי במסגרת קעמפ "מחנה משיח". ריבוע זה מיועד להם בלבד, בשל גילם הרך.

"להעיר מהידוע ע"ד גודל הפלאות עבודתם של רבותינו נשיאנו בתפלת ערבית דליל א' דר"ה... ומזה מובן שמעין זה ושמץ מנהו צ"ל גם אצל כאו"א מהחסידים.

(משיחת ש"פ ניצבים ה'תנש"א הערה 19)

"בשני הימים דר"ה הבע"ל, משעה אחת קודם תפילת המנחה של ר"ה עד תפילת ערבית במוצאי ר"ה, הנה כאו"א מכס ישקוד באמירת תהלים לילה ויום, כי בשני ימים אלו צריכים להיזהר מדיבורי חול עד קצה האחרון, למעט בשינה ולהרבות בתפילה ובתחנונים, מקרב ולב עמוק, ובכל רגע פנוי לאמר תהלים".

(מכתב אדמו"ר הריי"צ, נדפס ב"קובץ מכתבים" בסוף התהלים).

קודם תפילת מעריב – אמירת פרקי תהלים.

תפילות ר"ה. לתפילות ראש־השנה ויום־הכיפורים חוגר הרבי שליט"א אבנט של כ"ק אדמו"ר הצ"צ.

לאחר התפילה מברך הרבי שליט"א מעל בימתו (וכן בדרכו לאורך בית־הכנסת) "גוט יום טוב" ו"לשנה טובה תכתב ותחתם".

הצפיפות בתפילת ערבית בליל א' דראש השנה מורגשת ביותר, משום שזו הפעם הראשונה אחרי תקופה ארוכה בה נכנסים ל-770 כמות כה גדולה של חסידים בעת ובעונה אחת. רבים מתושבי השכונה מקפידים להיות נוכחים לכל הפחות בתפילה זו (וכן בעת ה'תקיעות' וב'מארש' של מוצאי יום הכיפורים), ועל כן זכור כי צפיפות זו היא זמנית ובתפילות הבאות העומס יופחת.

לפני התפילה מנגנים כולם יחד את ניגון "אבינו מלכנו" המיוחס לרבינו הגדול נשמתו־עדן.

לאחר הכרזת הקודש מכריז כל הקהל העצום יחדיו "גוט יום טוב" ג' פעמים, והגבאי מכריז על סדר היום למחרת.

"לשנה טובה תכתב ותחתם" מאחלים החסידים זה לזה מקרב ולב עמוק, אשר ייכתבו כולם לשנה טובה, שנה של גאולה כללית ופרטית אמיתית ושליומה, שנה בה יזכו כל בני ישראל לשהות בירושלים עיר הקודש יחד עם הרבי שליט"א מלך המשיח, ולשמוע מפיו "תורה חדשה" נאו ממש.

סעודות ר"ה. תפוח בדבש. הרבי שליט"א חותך את התפוח לכמה חלקים, טובל אחד מהם בדבש, מברך עליו ואוכלו. בעת הברכה על התפוח נמצאים הרימונים על השולחן. בסיום הסעודה אוכל החלק השני של התפוח.

רימון. פעם ביקש א' המסובים לאכול מהרימון שהרבי אכל ממנו, ואמר לו הרבי שעדיף לאכול מרימון שלם.

ראש. בדרך כלל אוכל מראש דג, מראש איל ומראש כבש.

בסוף הסעודה לפני ברכת המזון, נוטל חתיכת חלה, טובלה במלח ואוכלה.

בסעודות ראש השנה (ובפרט בלילה הראשון) כמעט ואינו מדבר.

לאחר התפילה ניגשים לסעודת יום טוב בחדר האוכל של 'אש"ל – הכנסת אורחים". חלקם של התמימים יעדיפו לסעוד את הסעודות בבתי אנ"ש, כאן מתגלה במלא-יופייה התופעה המדהימה של הכנסת אורחים על ידי המשפחות, כאשר לפעמים ליד שולחן אחד יושבים עשרות (!) אורחים...

אשרי חלקו של כל מי שעוסק בהכנסת אורחים, ובפרט כשעושה זאת בסבר פנים יפות. ובודאי שהאורחים צריכים להכיר טובה ולהודות להמארח על כל השתדלותו עבורם. . ועיקר [שעל האורח] ללמוד ממנו עד כמה צריכים להשתדל בהכנסת אורחים. .

משיחת ליל א' דהג הסוכות תשמ"ח

סעודת יום-טוב. קידוש מיוחד לליל ר"ה, ואכילת תפוח בדבש במחיצת התמימים והאורחים הרבים בחדר האוכל של "הכנסת אורחים".

הסעודות בחדר האוכל של "הכנסת אורחים" ובבתי אנ"ש, הופכות במהרה להתוועדויות חסידיות, כשלאחריהם חוזרים ל-770 להמשך אמירת התהלים, מתכוננים ל'תקיעות' למחרת, שיפעלו את ה"חתימה טובה", ואשר בהם ועל ידם נעשית עבודת בני ישראל להמלכת והכתרת המלך באופן חדש.

החל מכניסת היום טוב נוהגים להוסיף באמירת פרקי תהלים.

תפילה ערבית היא גם הראשונה בעשי"ת, ובה מוסיפים ואומרים בתפילת שמונה עשרה "זכרנו לחיים", "מי כמוך", "המלך הקדוש", "וכתוב לחיים טובים", "ובספר חיים" ו"עושה השלום".

את פרוסת המוציא טובלים בדבש.

את ה'יהי רצון' אומרים אחרי הברכה ולפני האכילה. אוכלים ראש של איל, אבל אין אומרים 'יהי רצון' כי אם על התפוח (היום יום).

סוף זמן ק"ש: 9:47. שקיעה: 18:42.
רמב"ם ג' פרקים: בכורות ב-ד. פרק א': שכירות א.

א' דראש השנה

בשעות הבוקר יוצאים רבים מן התמימים למבצע שופר, כאשר הממונה עומד שעה ארוכה בכניסה ל770, ומחלק בסבלנות מרובה מקומות למבצעים בין התמימים הרבים - כאלו שהם "בעלי תוקע" ואף כאלו שאינם, משום שלצאת למבצע שופר זוהי מחובותינו כחיילים של הרבי מלך המשיח. רובם משתדלים לרוץ ולחזור כדי לשמוע את התקיעות ב-770 - מתוך בטחון איתן כי נשמע זאת מפי הרבי שליט"א.

בשעת בוקר מוקדמת מתמלא 770 במתפללים רבים שהשכימו למלא את תקנת הרבי הרי"צ המוזכרת לעיל אודות אמירת התהלים במשך שני הימים של ר"ה. חשיבות מיוחדת ישנה לאמירת ספר התהילים פעמיים (כפ"ר פרקים) במשך ימי ראש השנה.

מי שזכה וקנה מקום בטרם עת - יושב על מושבו. האורחים משתדלים לתפוס מקומות ע"י 'באקסים' מאולתרים וכדומה, מהם מעדיפים עמידה במשך זמן זה על יד אחד מעמודי התווך.

בשעות אלו לומדים והוגים רבים מן המתפללים במאמרים אודות ר"ה הפזורים בתורת רבותינו נשיאינו, ובפרט אלו המוגהים על ידי הרבי שליט"א.

שחרית. לתפילת שחרית מגיע הרבי שליט"א עם שלושה סידורים - סידורו הרגיל, סידור עם דא"ח וסידור האר"י ז"ל - ספר תהלים "יהל אור", וכן השופרות, עטופים במטפחת. את החבילות - שמכילות כפי הנראה פ"נים - העטופות בנייר מניחים על גבי שולחן קטן סמוך לרבי שליט"א.

שירת "יחי אדוננו" אדירה שמבטאת יותר מכל את מהותו של יום קדוש זה, מקבלת את פני המלך.

לפני התפילה מגננים יחד את ניגון "אבינו מלכנו" המיוחס לרבינו הגדול נשמתו-עדן.

תפילה עם הרבי שליט"א היא כשלעצמה רגע מיוחד מאין כמותו, ובפרט ניתן לחוש זאת עת מגיעים אל הקריאה והזעקה שעליה שאלו "אי מלכא אנא, עד האידנא אמאי לא אתית לגבי?" (גיטין נ"ו ע"ב) - "ה--מ--ל--ך יושב על כיסא רם ונישא.." מילים שמזכירות לנו את קבלת המלכות וההתמסרות המוחלטת למלך המשיח, הקשורה בקשר עמוק ל"קבלת עול מלכות שמיים" [אשר היא עיקר העבודה בר"ה (אג"ק אדמו"ר הרי"צ ח"י עמ' תמ"ה)]. חושבים על הרבי, ומתפללים "עד מתי!?"...

בעת "פתיחת הארון" אומרים ג' פעמים את י"ג מידות הרחמים, ואת נוסח ה"ריבוננו של עולם" לר"ה ויוה"כ.

לקריאת התורה מוציאים את ספר התורה של משיח ואת ספר התורה הקטן של הרבי שליט"א. הדחיפות מתעצמות כאשר אנ"ש והתמימים מנסים לנשק את הספר, משתדלים לפלס מעבר, ובקושי רב מצליחים. חשוב לדעת כי רבים מוותרים על זכות זו על מנת לחסוך מאי-הסדר המשתרר בדקות אלו, שאינו נאה בנוכחות המלך.

קריאת התורה בהטעמה המיוחדת מסבה את תשומת-ליבנו למילים "וה'פקד את שרה". ומתי יפקוד את עמו? ... משתדלים להביט במחזור בעת הקריאה, כפי מנהג הרבי שליט"א. פעמים רבות סימן הרבי בידי לאנשים שירדו מעל גבי ספסלים וכיו"ב. ל"תקיעות" מגיעים ל-770 גם המתפללים בשאר הבתי כנסיות שבשכונה. 770 מלא מפה לפה עד אפס מקום.

תקיעות. הרבי שליט"א עולה למפטיר ולוקח עמו לשולחן הקריאה את השופרות, את סידורו ואת סידור האריז"ל. המזכירים נושאים את חבילות הפדיונות ומניחים אותם בסמוך לשולחן הקריאה. לאחר סיום ברכות ההפטרה ע"י הרבי שליט"א מושלך הס, ועל אלפי הנוכחים משתררת חרדת קודש.

וכן הוא סדר התקיעות בד"כ:

הרבי שליט"א מגלה מעט את השופרות (שלושה שופרות בד"כ) העטופים במטפחות (כמה מטפחות לבנות ומטפחת אחת אדומה, וכן מטפחת אחת ישנה שרובה קרועה (האדומה והישנה מיוחסות לצ"צ ולאדמו"ר הזקן)), מסדרם ועוטפם שוב בסדר מיוחד, מקרב אליו את השופרות ואת החבילות, מביט על ב' ספרי התורה (א' מימינו וא' משמאלו), מכסה את פניו הק' עם הטלית כאשר גופו הק' רכון על בימת הקריאה, ומנגן בקול חרישי את ניגון ג' התנועות להבעש"ט הרב המגיד ואדה"ז, ובידיו אווזזז בעצי־החיים של הס"ת. לאחר שהות מסויימת מגביה הטלית, ובקולו הק' המעורר את נימי הנפש קורא בניגון המסורתי "למנצח לבני קורח מזמור...", חוזר להתכסות עם הטלית כשהוא רכון על בימת הקריאה, כל הקהל עונה בהתלהבות. חוזרים על אמירת מזמור זה שבע פעמים.

מגביה את הטלית עד עיניו הק' ושוב משתרר שקט מוחלט, ובקול עמוק מעורר געגועים פותח באמירת הפסוקים "מן המיצר קראתי יי־ה..." בניגון הידוע וכל הקהל עונה בהתרגשות פסוק בפסוק.

שוב שהי' קצרה, הרבי בוחר בא' השופרות, משאירו מכוסה ומתחיל באמירת הברכות בניגון הידוע. בחלל האולם קול דממה דקה. קולו העמוק של הרבי מלך המשיח נשמע למרחוק, ורק ענייית ה"אמן" האדירה של הקהל בסיומה של כל ברכה מנסרת את הדממה.

עיני ואוזני כולם נשואות לרבי שליט"א, ובעצם כל כוחות הנפש הגלויים והפנימיים מרוכזים בנקודה אחת ויחידה - ברבי.

הרבי שליט"א לוקח בידו את אחד השופרות ומתחיל בסדר התקיעות - תקיעה, שברים, תרועה וכו' (לשמאלו עומד המקריא המורה באצבעו בסדר התקיעות). השופר נוטה לצד

ימין, פניו הק' של הרבי נוטים מעט לצד שמאל.

מידי פעם מנקה הרבי בטליתו את פי השופר. לפעמים מחליף שופר.

לאחר שמסיים את סדר התקיעות, פותח באמירת שלושת הפסוקים "אשרי העם" וכו' בניגון המיוחד.

לאחר מכן יורד הרבי מבימת התקיעות ומלווה את ספרי התורה, והשופרות בידיו. לאחר שעולה לבימת התפלה ומניח את השופרות בתא ה'סטענדער', פונה הרבי אל הקהל בסיבוב מלא על מקומו ל"חזרת פנים". ברגעים אלו אוזר כאו"א את שארית כחותיו לזכות לקלוט, ולו לשבריר של שניה, מראה מפניו הק' בעת ה"חזרת פנים".

שקט מוחלט משתרר לקראת התקיעות. הבעל תוקע, הרבנים, והגבאים עולים לבימת הקריאה. מתחילים לנגן את ניגוני הרביים עפ"י סדר: ג' תנועות, א-לי אתה, הקאפעליע, ימין ה', לכתחילה אריבער, הכנה, הבינוני, הוא אלוקינו, וניגון ההקפות לר' לוי'ק.

מאז שנת תשנ"ג, נהוג כי כעת אחד מהמשפיעים דהשכונה חוזר על חלק משיחת אד"ש בברכת ערב ראש השנה תשנ"ב: "בראש השנה היא העבודה דקבלת מלכותו ית', למלאת בקשתו של הקב"ה "תמליכוני עליכם", שמלכותו ית' קשורה ומתגלית בשלימותה על ידי דוד מלכא משיחא (שענינו הוא ספירת המלכות)".

מיד לאחמ"כ מכריזים ג' פעמים "יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד" מתוך כוונה עצומה לקבל עלינו את מלכותו של מלך המשיח ולהמליך את הקב"ה בעולם. מיד לאחר מכן פותחים בשירת "יחי" אדירה שנמשכת שעה ארוכה, ומתפללים מאמינים ובוטחים כי תיכף מיד נשמע את קול ה'שופר גדול' ע"י הרבי מלך המשיח.

"תקיעת שופר היא הרי ענין המעשה, ומלכיות הוא ענין הדיבור, כי בנוגע להכתרה הרי לא נוגע המחשבה, העיקר הוא ענין הביטול המתבטא בענין הדיבור דווקא, שאומרים "יחי המלך" וכיוצא בזה,

(משיחת ראש השנה תשל"ז)

"למנצח לבני קורח מזמור..." תקיעה - - - שברים - - - תרועה - -
- ל' קולות כנהוג בתקיעות מיושב.

לאחר החזרת הס"ת לארון הקודש העיניים מופנות אל מקומו הק' של הרבי שליט"א, בציפיה לראות את פני התוקע בהסבתם. בטוחים שבכל זאת נזכה ונראה... לכל הפחות מציירים את תואר פניו הק'.

"וכפי שהדין (בפשטות) הוא, שצריכים להסתכל בפני התוקע (כמו שהוא צריך להסתכל בפני הציבור). אשר, "הסתכלות" מורה על ראי' פנימית ("אריינקוקן") שלמעלה מסתם ראייה".

(משיחת ראש השנה תשנ"ב)

מוסף. לברכת כהנים יורד הרבי שליט"א מהבימה ומשאיר את הבימה עבור הכהנים.

לאחר התפילה הולכים לאכול סעודת שבת וחג (בשעה ארבע לערך), כאשר הקהל לא סעד קודם התקיעות.

יש המנצלים את מעט הזמן שנותר, ל"מבצע שופר" במקומות הקרובים, בכדי לזכות את היהודים שעוד לא שמעו קול תקיעת שופר לקיים את "מצות היום".

כל העת 770 מלא בתמימים ואנ"ש הממשיכים לומר פרקי תהילים בריבוי.

"ותשליך במצולות ים כל חטאתם". לאחר תפילת מנחה - עולים לרחבה האחורית של 770 (סמוך למקומה של הסוכה), ועורכים את התשליך.

תשליך. לאחר מנחה הולך הרבי שליט"א לבריכת התשליך המיועדת לכך בחצר 770. הרבי מגיע לברכה מצדה הימני, מביט לעבר המים לראות את הדגים ומתחיל באמירת סדר התשליך. לאחר מכן מניח הרבי את המחזור על שורת האבן התחתונה של בריכת התשליך ומנער את ציציותיו לעבר הברכה. לאחר

שמסיים, ממשיך הרבי שליט"א להקיף את הברכה (מצדה השמאלי) וחוזר לחדרו.

פרי חדש. הרבי שליט"א משתמש ל"פרי חדש" בתאנה וכיו"ב. אוכל כשיעור, מברך ברכה אחרונה ואחר כך נוטל ידיו לסעודה.

מתחילת התקיעות אין לדבר כלל עד לאחר תקיעת הקולות האחרונים לאחר מוסף.

ב'תקיעות דמעומד' (התקיעות שבתפילת מוסף) - המאריכים בתפילת מוסף ואוחזים באמצע הברכה, מפסיקים ומקשיבים לתקיעות בשתיקה.

בתפילת מוסף ניתן לכרוע ולהשתחוות על הרצפה ממש, כיוון שרצפת 770 מכוסה בשכבת פלאסטיק.

"בליל שני של ר"ה נוהגים להניח פרי חדש בפני המקדש, ויתן עיניו בו ויאמר שהחיינו" (סידור).

סוף זמן ק"ש: 9:48. שקיעה: 18:41.

רמב"ם ג' פרקים: בכורות ה-ז. פרק א': שכירות ב.

כניסת שבת: 6:22

ב' דראש השנה

סדר תפילות היום שונה מעט מאתמול, אולם ברור כי לאחר התקיעות ולאחר חצות היום השני דראש השנה כבר היתה הכתיבה לשנה טובה ומתוקה, ומעתה ואילך אנו עובדים לקראת יום הכיפורים, ל"חתימה וגמר חתימה טובה".

לפני תפילת שחרית, כמו גם לאחר סעודת יום טוב - יוצאים רבים מהתמימים ואנ"ש למבצע שופר במקומות הקרובים, לזכות יהודים נוספים בשמיעת תקיעת שופר.

בקביעות כהשנה, "שלושה ימי קדושה" רצופים - מתקיימת ההתוועדות הגדולה של מוצאי ר"ה למחרת, לקראת מוצאי השבת.

ביום ב' דר"ה אומר הרבי שליט"א קדיש בתפילות (יאצ"ט גיסתו הרבנית מרת שיינא בת כ"ק אדמו"ר מוהריי"צ ובעלה הרב מ"מ הכהן הורנשטיין הי"ד).

"סיפר כ"ק מו"ח אדמו"ר: כ"ק אדמו"ר הרה"ק הנה המאמר חסידות דיום השני דר"ה הי' ממשיך באמירתו ונכנס בליל מוצאי יו"ט. והטעם כדי להמשיך ההמשכות דארבעים ושמונה שעות דר"ה בעולם, אשר בכל הענינים יהי' נשמע (זיך הערך) ויאיר אור החסידות.

ואני בהצעת, אשר גם כאו"א ינהוג כן לחבר שעות דר"ה והתחלת מוצאי ר"ה בלימוד החסידות, ובשביל אשר סללו לנו נשיאינו - יומשך גם לנו בכל ענינינו אור החסידות עד למטה מטה".

(ממכתב כ"ק אד"ש, נדפס בספר המנהגים)

לאחרי תפילת המנחה מתקיים 'סדר ניגונים' באמצע ה'זאל' הגדול של 770 וחזרת מאמר דא"ח על ידי א' מאנ"ש, על פי דברי אד"ש לחבר את 48 השעות של ראש השנה עם ליל מוצאי יום טוב. גם מי שאינו מוצא את מקומו בחזרת דא"ח הכללית, מפני ריבוי המשתתפים בלעה"ר, לומד מאמר חסידות במקומו.

יום ההילולא של הרבנית דבורה לאה בת כ"ק אדמו"ר
הזקן, אם כ"ק אדמו"ר הצמח צדק (תקנ"ג).

תפילות קבלת שבת מתחילה כשלושת-רבעי-השעה לאחר הדלקת
נרות.

770 מלא בקבצים רבים - "דבר מלכות", "יחי המלך", "לקוטי
שיחות" ועוד. שבת זו היא השבת היעילה ביותר להיות "כלי מלא",
ולחיות היטב את הזמן על פי תורת הרבי שליט"א. להיותה השבת
הראשונה בשנה מחד, ומאידך - השבת האחרונה לפני יום הכיפורים.

לאחר 'לכה דודי' שרים יחד 'יחי' אל מול פני הקודש כמנהג
770, מתוך רצון בוער ותשוקה עזה לראות מלך ביפיו, בשבת קודש
הראשונה דשנת תשע"ב.

בתפילות שבת מוסיפים את כל ההוספות של עשי"ת.

שבת שובה. בשבת שובה נוהג הרבי שליט"א להדליק ג' נרות
("לעבעדיקע ליכט"), וכן המשיך גם לאחר שנת תשמ"ח.

אם עדיין לא הספקת (משום מה) ללמוד את פרטי דיני השינויים
בתפילות עשרת ימי תשובה - נצל כל רגע פנוי במשך השבת ללמוד
הלכות אלו. כעת עברנו להתפלל מתוך הסידורים הרגילים, ותיתכן
האפשרות שתשכח וכיו"ב. וראה לעיל מה שנכתב בענין הוראת הרבי
ללמוד הלכות אלו באופן שיחקקו בזכרון הלומד.

בשנת תשנ"ב אמר אד"ש כי כל יום משבעת הימים שבין ר"ה ליום
הכיפורים הוא כנגד היום בשבוע של שנה זו. על כן שבת זו היא כנגד
כל ימי השבת של השנה הבאה עלינו לטובה ולברכה.

נוסף על כך: שבת שובה מתקנת ומעלה את כל השבתות של כל
השנה, כי התשובה של שבת זו נעלית יותר מכל השנה. במיוחד כאשר
נמצאים כאן, במקום קדוש, "תלפיות" שתשובתם של כל עם ישראל
עוברות דרכו - לכל אחד ישנו רגש מיוחד בליבו לשוב ולהתמסר בכל

לב ונפש ומאוד לרצונותיו הקדושים של הרבי שליט"א מלך המשיח.
בשבת שובה יש להחליט החלטות טובות בכל ענייני תורה, עבודה
וגמילות חסדים.

בעלי-הבתים של שכונת קראון-הייטס בוודאי יתורו אחר תמימים
ואורחים שיתארחו אצלם לסעודת השבת. השתדל שלא להכביד
ולהעמיס על בעלי-הבתים ולהתנהג בנימוס. הכר והוקר את אירוחם,
השתתף באופן פעיל בסעודות השבת - ניגונים, חזרת שיחות של הרבי
וכו' - והודה להם בסיום. בכל חודש תשרי הם פותחים את בתיהם
לרווחת אלפי האורחים, והתנהגותך תסייע להם באירוח וברצון הטוב
שלהם להמשיך לארח.

בלילה זה, לאחר סעודת שבת, מתקיימות התוועדויות חסידים
ברחבי השכונה.

שים לב: בדרך למקווה, טרם היציאה מהדירה, יש לכרוך את המגבת
באופן שמותר להעבירה, כחגורה וכיו"ב. תמימים רבים שלא זוכרים
זאת, נזכרים לעתים באיחור רב באיסור הטלטול הקיים בקראון-
הייטס.

השעות שקודם תפילת שחרית הם הזמן להספיק לעבור על
הדרושים השייכים לשבת שובה, בלקוטי תורה, במאמרי אדמו"ר
הקודם, ובמיוחד בתורת הרבי מלך המשיח שליט"א.

תפילת שחרית כרגיל בשעה 10:00. תפילת מוסף מיד לאחר קריאת
התורה, בסיום התפילה מכריז הגבאי על זמן תפילת המנחה ועל
התוועדויות הק' של הרבי שליט"א שיתקיימו היום.

היום אנו זוכים לשתי התוועדויות עם הרבי שליט"א: התוועדות
אחת היא ההתוועדות הקבועה של שבת, בשעה 1:30, והשניה היא
ההתוועדות של ר"ה, שמתחילה מעט קודם השקיעה ונמשכת לתוך
מוצאי השבת. כפשוט שזמני ההתוועדויות עם הרבי שליט"א הם
זמנים מיוחדים בשבילנו, בהם אנו עומדים מול הרבי ומבקשים את
התגלותו המלאה.

חמש דקות קודם לשעה 1:30 מקבלים את פני הרבי שליט"א

בשירת "יחי", מצפים ומייחלים שנראה כבר בעיניים גשמיות את הרבי שליט"א אומר "תורה חדשה". זהו עוד זמן מסוגל לבקשת כל הברכות מידו המליאה, הפתוחה, הקדושה, הגדושה והרחבה של אבינו רוענו, תוך דיווח מפנימיות הלב על ההחלטות הטובות לרגל השנה החדשה המסבות לו נח"ר רב.

הגבאי מוזג יין לגביע הקידוש של הרבי שליט"א, ולאחר שירה נוספת מקריא אחד מזקני החסידים שיחה או מכתב מתורתו של הרבי מלך המשיח שליט"א, וכולם מכריזים יחדיו "יחי" אחר הקראת השיחה.

זמם ההתנועדות הוא זמן בשבילינו להתייחד עם הרבי שליט"א, במיוחד ע"י אמירת 'לחיים' לרבי. כידוע שהרבי נוהג לענות 'לחיים ולברכה' לאלה המושיטים את כוסם.

בשבת פרשת האזינו תש"נ, עורר הרבי שליט"א על עריכת "התנועדות של שמחה" בשבת קודש שובה, בליל ערב יום הכיפורים ובערב יום הכיפורים.

שעות אחר-הצהריים של שבת קודש מנוצלים בדרך כלל להתנועדות של שמחה עם המשפיעים וזקני החסידים הנמצאים ב-770, עד לזמן תפילת מנחה עם הרבי שליט"א, על מנת להתכונן כראוי לעבודת יום הכיפורים בשמחה – "תשובה עילאה". מפאת ההיערכות ב-770 להתנועדות הגדולה של ראש השנה, קוצר הזמן מכריח התנועדות רבה באיכות ומצומצמת בכמות, כיון שצוות של תמימים עמלים בשעות אלו לסדר את הספסלים והשולחנות.

התנועדות מוצאי שבת שלאחר ר"ה.

לאחר תפילת מנחה דיום ב' דר"ה (או השבת הסמוכה לו) לפנות ערב – התנועדות.

כ"ק אד"ש נוהג ליטול ידיו לסעודה, על חלה, ומבקש להכריז שכאו"א יטול ידיו.

בהתנועדות זו נוהג להזכיר עניין בתורה מכל א' מהרביים, לנגן ניגון מכל אחד מהרביים וכן ניגון אביו הרלו"י. לפני כל ניגון

מבקש להכריז את שמו של בעל הניגון. פעמים שמבקש לנגן ניגונים עם תיבות, ולפעמים ללא תיבות.

לפני סיום ההתוועדות שותה מעט מים. לאחר ההתוועדות - ברהמ"ז, מעריב, הבדלה, ולאחריהם חלוקת כוס של ברכה.

בנוסף לתושבי המקום וריבוי האורחים השוהים בחצרות קודשנו, מגיעים לקבל "כוס של ברכה" אלפי יהודים מכל האזור, והרבי שליט"א עומד על רגליו ומחלק לכאו"א בסבר פנים יפות למשך זמן ארוך.

כל עת החלוקה מלווה בניגונים והרבי מעודד בידיו הק' להגברת השירה, מפעם לפעם בחוזק ועוצמה מיוחדים.

מקבלים את פני הרבי שליט"א בשעה המיועדת לכניסה להתוועדות בשירת יחי, מס' דקות קודם השקיעה.

כל עוד איננו זוכים לראות את הרבי מלך המשיח שליט"א בעיני בשר ולשמוע מאמר דא"ח מפיו הקדוש, אנו נאלצים "להחיות" את תורתו בליבנו ומוחנו, וכולי-האי ואולי נפנים, ולו חלקיק קטן, מנפלאות תורתו של משיח, כחלק בלתי נפרד מה"הכנה רבתי" לגאולה האמיתית והשלימה.

קונטרסים מחולקים בכל רחבי 770, וא' המשפיעים חוזר בקול רם מאמר חסידות מוגה של הרבי שליט"א.

ההתוועדות מתחילה, וכולם אומרים 'לחיים' ומאחלים שתחזינה עינינו את העידודים ותשמענה אוזנינו את השיחות - של התוועדות ראש השנה ה'תשע"ב.

בעת הניגונים, מרימים רבים את כוסם וממתינים בלב פועם לקבלת "לחיים ולברכה" מהרבי שליט"א. רגעים מרטיטים במיוחד הם כאשר הקהל הענק מנגן יחד את עשרת ניגוני הרביים, ובמחשבה מציירים את מראה פני הקודש. לאחר עשרת הניגונים, מנגנים "יחי אדוננו".

אד"ש מדגיש להזכיר ולחשוב בשעת הניגונים אודות שמות רבותינו נשיאנו ופירוש שמם:

"הבעש"ט – ישראל, על שם שעורר וגילה את ה"ישראל" בכל היהודים (ששםם ישראל); הרב המגיד – דובער, על שם המשכת אלקות עד למטה מטה, בבחי' דוב, המסורבל בבשר; אדמו"ר הזקן – שניאור זלמן, ההמשכה ד"שני אור" (נגלה ופנימיות התורה) בזמן ומקום; אדמו"ר האמצעי – דובער, ע"ד הנ"ל בנוגע להרב המגיד, ואצל אדמו"ר האמצעי הרי זו המשכה הקשורה עם חסידות חב"ד רחובות הנהר; הצמח צדק – מנחם מענדל, שמו של משיח צדקנו וכינוי השם; אדמו"ר מהר"ש – שמואל, קשור עם נבואת חנה ולידת שמואל הנביא, עד להסיום "וירם קרן משיחו"; אדמו"ר נ"ע – שלום דובער, ההמשכה דשלום (דתורה בכלל, ופנימיות התורה במיוחד) למטה מטה, ועד בדוב המסורבל בבשר (עד כפי שזה בא בלע"ז – בער); כ"ק מו"ח אדמו"ר – יוסף יצחק, על שם העבודה ד"יוסף הוי' לי בן אחר" (עבודת התשובה), ו"כל השומע יצחק לי", מתוך צחוק ושמחה".

(משיחת ש"פ האזינו תנש"א)

מנגנים גם את הניגונים שהרבי שליט"א לימדנו בעצמו, כאשר המילים והתנועות המלכותיות של כל ניגון וניגון בפני-עצמו מרימים כל אחד טפח מעל פני הקרקע, מתוך רצון להיות אכן טפח מעל כל אותם העלמות והסתרים, בהתגלות המלאה והמושלמת.

בסיום ההתוועדות מכריז הגבאי על הסדר, אשר ראשית כל תהיה ההתגלות של כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א, ומיד לאחריה תהיה הבדלה. לאחר ההבדלה יעלו כולם ויעברו לקבל "כוס של ברכה", ומבקשים שיהיה בסדר מסודר... ודורשים שיהיה "מידו המלאה הפתוחה הקדושה והרחבה לעיני בשר ממש"!

בשעת ההבדלה קשה קצת לברך על הבשמים והאש - יש לזכור להשלים זאת מאוחר יותר.

לאחר עת חלוקת כוס של ברכה, מוקרן ב-770 וידיאו מחלוקת "כוס של ברכה" על ידי הרבי שליט"א, עד השעות המאוחרות של הלילה.

סוף זמן ק"ש: 9:49. שקיעה: 18:37.

רמב"ם ג' פרקים: שגגות ג-ה. פרק א': שכירות ד.

צאת הצום: 19:04

צום גדליה (נדחה) - "יהפך לששון ולשמחה"

"בקביעות שנה זו ששלישי בתשרי חל בשבת, וצום גדלי' נדחה ליום ראשון, ניתוסף עילוי מיוחד בכהנ"ל. . בהפיכת הצום (שייכות להגאולה) - שבקביעות כזו מודגשת יותר הצום והפיכתו ליו"ט בימות המשיח, כי. . דחיית הצום היא דחי' כפולה - מר"ה לג' תשרי, ומג' תשרי (שחל בשבת) לד' תשרי - שבזה מודגשת הנתינת כח לדחיית הצום לגמרי, "הואיל ונדחה ידחה".

(משיחת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א, צום גדליה נדחה ה'תנש"א - מוגה)

מן הראוי לכל תמים ללמוד שיחה זו שתחזק אצלנו את ההיבט אותן מקנה לנו הרבי שליט"א (ראה דבר מלכות לש"פ בלק תנש"א) על הצומות בתקופתנו על סף הגאולה, שפחות מודגשים החורבן והגלות שבצומות, ובעיקר מודגשת העובדה שהם יהפכו לששון ולשמחה תיכף ומיד.

כל יום שבין ר"ה ליוה"כ הוא כנגד כל אותם ימים בשבוע במשך כל השנה שעברה והשנה הבע"ל, ובכל יום יש לעשות תשובה - חרטה על העבר וקבלה על להבא - על אותו יום (ראה שיחת ש"פ וילך תשנ"ב). חוברות הלימוד החדשות לתקופת עשי"ת מחולקות בתחילת סדרי הלימוד.

באם ח"ו משיח מתעכב, אומרים בתפילה סליחות לצום גדליה מתוך ספר הסליחות, קודם "שומר ישראל". לאחר הסליחות אומרים "אבינו מלכנו הארוך".

סדרי הלימוד מתקיימים רק עד הצהריים עקב הצום.

צום גדליה. אמירת דברי כבושין לאחר תפילת מנחה.

ב-770 התענית עוברת במהירות כל כך גדולה, בלתי נרגשת בעליל. לקראת תפילת מנחה מעמידים את ה'סטענדער' הנוסף, מתוך אמונה שבהתגלותו של כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א יאמרו לא "דברי

כיבושין" כבתכנית הגלותית, אלא "תורה חדשה".

רבים מהתמימים לומדים את השיחה האחרונה לע"ע מצום גדליה ה'תשנ"ב.

על המסך הגדול ב-770 מוקרן וידיאו מ"דברי כיבושין" של הרבי מלך המשיח, ורבים מאנ"ש והתמימים צופים במראות הקודש.

כבכל סיום צום - תורם א' מאנ"ש את הסעודה המוגשת לאחר מעריב מ"לשכת עושי חביתין" - ועד סעודת שלמה ב-770. חדר האוכל של אש"ל נפתח לערך כשעה אחרי סיום הצום.

סוף זמן ק"ש: 9:49. שקיעה: 18:36.

רמב"ם ג' פרקים: שגות ו-ח. פרק א': שכירות ה.

הסדרים נמשכים כרגיל. התמימים מנצלים את תחילת שנת תשע"ב ללימוד התורה בבית חיינו - "בית רבינו שבבבל" 770.

היום יתחילו להתקיים שיעורים מיוחדים לתלמידי הישיבות הקטנות בענייני גאולה ומשיח. השיעורים אינם חובה, אך בודאי תראה לעצמך זכות וחובה להשתתף בשיעורים אלו, ע"מ לדעת ולחיות את העניינים היסודיים והחיוניים עליהם מדבר הרבי שליט"א בנוגע לזמננו - זמן הגאולה. עקבו אחר המודעות שיודיעו אודות מיקום השיעור לישיבתך.

ממשיכים ביתר שאת ועוז בלימוד ענייני-דיומא ובהעמקה בענייני גאולה ומשיח השזורים היטב בסוגיות הבנויות ביד אמן. מנצלים את הזמן להשתתף בשיעורי גאולה ומשיח, כשהכרזת ה'יחי' מאפיינת את סיומם, מתוך בקשה ותביעה: "עד מתי?!"

יש לזכור לקנות או להשיג נעלי בד ליום הכיפורים הקרב, ולוודא כי אין חשש טלטול בנעליים. לשם כך הנעליים מוכרחות לסגור באופן מסויים גם את החלק האחורי (העליון יותר) של הרגל.

כמו כן כאן המקום לזכיר כי באם עדיין אין ברשותך מחזור כיס - ימים אלו הם ההזדמנות לרכוש או להשיג מחזור כזה. בוודאי שמת לב להבדל בין השימוש במחזור רגיל לבין השימוש במחזור כיס כאשר עומדים צפופים בגשמיות. דאג לכך שלכל הפחות ביום הכיפורים תוכל להתפלל מעט אחרת.

וא"ו תשרי. יום הסתלקות הרבנית חנה ע"ה. הרבי שליט"א מתפלל לפני העמוד.

עם ערב מסדרים את ה'סטענדער' והכיסא של הרבי שליט"א על שטיח מהודר במקומו של הש"ץ. על עמוד התפילה מניחים חמישה נרות - לקראת היארצייט של אם כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א.

סוף זמן ק"ש: 9:49. שקיעה: 18:34.
רמב"ם ג' פרקים: שגגות ט-יא. פרק א': שכירות ו.

**יום היארצייט של הרבנית חנה ע"ה, אם המלך
(תשכ"ה).**

יום זה הוא כנגד ימי שלישי של ימי השבוע בשנה הבאה.

לתפילת שחרית מסדרים את ה'סטענדער' כבאתמול.

כמידי שנה בשנה, היום מתקיים "כינוס התמימים העולמי" - מעמד בו משתתפים כל תלמידי ישיבות תומכי תמימים ליובאוויטש מרחבי תבל. "ברכנו אבינו כולנו כאחד". רבני ומשפיעי ישיבות "תומכי תמימים מליובאוויטש" מארץ הקודש ומהעולם כולו מכבדים בנוכחותם ובדבריהם את המעמד, ולאחריו מתקיימת חלוקת 'משקה' על ידי המארגנים.

ביום זה היה נוהג הרבי שליט"א, בשנים הקודמות, להתוועד בשל היארצייט של אימו הרבנית ע"ה, וזו סיבה מיוחדת כשלעצמה לשבת להתוועד ולספוג ככל היותר ממה שמעניק לנו הרבי כאן בד' אמותיו הקדושות.

ב-770 מוקרנים בחלק האחורי מראות קודש משיחות אד"ש בקשר עם ו' תשרי. רבים מאנ"ש והתמימים האורחים צופים יחד במראות רועה ישראל הנצחי.

סוף זמן ק"ש: 9:51. שקיעה: 18:33.

רמב"ם ג' פרקים: שגגות יב-יד. פרק א': שכירות ז.

יום זה הוא כנגד ימי רביעי של ימי השבוע בשנה הבאה.

למרות שזהו יום "רגיל" כביכול, ברור הוא כי ב-770 אין "ימים רגילים", וכל יום מנוצל להוסיף בהתקשרות האישית לרבי מלך המשיח במחשבה דיבור ומעשה, מתוך זכירה תמידית כי בכל רגע הרבי מתגלה וגואלנו.

כמו-כן, מנוצלים ימים אלו ללימוד הלכות יום הכיפורים הדרושות, השיחות השייכים ליום הכיפורים, וחלק "אגרת התשובה" שבתניא.

בימים אלה מאורגנים על ידי המחלקה הרוחנית של אש"ל, שיעורים והרצאות מרתקים בנושאים שונים. עקוב אחרי המודעות ב-770.

סוף זמן ק"ש: 9:51. שקיעה: 18:31.

רמב"ם ג' פרקים: שגגות טו מחוסרי כפרה א-ב. פרק א': שכירות ח.

יום ההילולא של ר' ברוך אביו של כ"ק אדמו"ר הזקן (תקנ"ב).

יום זה הוא כנגד ימי חמישי של ימי השבוע בשנה הבאה.

הערב תתקיימנה הכפרות של "הכנסת אורחים" ברחבת 1414 פרזידנט.

שים לב למודעות שיודיעו ע"ד השיעורים לפי-ישיבות בהם ילמדו יחד את שיחת ערב יום כיפור תשנ"ב.

בלילה מתקיימות "התוועדויות של שמחה", על פי הוראת אד"ש משנת תש"נ להתוועד בליל ערב יום הכיפורים. עקוב אחר המודעות.

המשטרה חוסמת את רחוב פרזידנט לתנועה. אלפי עופות מובאים במשאיות, והקהל הרב רוכש את העופות.

לאחר סיבוב העוף מעל לראש ואמירת הנוסח הנהוג, מגישים לשוחט את התרנגול, ומבקשים רשות לכסות את הדם בעפר. מברכים ברכת "על כיסוי הדם בעפר", ומכסים את הדם. נהוג להעניק לשוחט סכום כלשהוא ('טיפ').

משך שעות ארוכות עמלים עובדי הכפרות, והציבור מתרבה מרגע לרגע. ישנם כמה דעות מתי חל "עלות השחר". יש לברר אצל ה'מומחים לדבר' מתי אכן עדיף לערוך את ה"כפרות".

מליל ערב יום כיפור ועד סוף חודש תשרי אין אומרים "תחנון", "למנצח יענך" ו"אבינו מלכנו".

אין צורך לטבול קודם הכפרות אם עורכים אותם בתחילת אשמורת הבוקר. אולם אם ישנים בינתיים שינת לילה או אם עורכים את הכפרות בסוף האשמורת - יש נוהגין לטבול, וצריך לומר "ברכות התורה".

כפרות: "בני אדם - ולשלוש" שלש פעמים, ובכל פעם מסובב ג' פעמים, סך הכל מסובב ט' פעמים (היום יום).

סוף זמן ק"ש: 9:51. שקיעה: 18:29.

רמב"ם ג' פרקים: מחוסרי כפרה ג-ה. פרק א': שכירות ט.

ערב יום הכיפורים

ערב יוהכ"פ. בערב יוהכ"פ מחלק הרבי שליט"א לכאו"א עוגת "לעקאח" בידו הק' ומברך "לשנה טובה ומתוקה".

מחמת ריבוי האנשים במשך השנים, הונהג שמתחיל בחלוקת ה"לעקאח" כבר מוא"ז תשרי.

בערך בשעה 7-8 בבוקר, יוצא הרבי שליט"א מחדרו חגור באבנט ובידו תרנגול ה"כפרות". הרבי מוסרו לשוחט והלה שוחטו בחצר. מסב ראשו מעט בעת השחיטה. לאחר השחיטה מוסר השוחט לרבי מספר נוצות, הרבי מברך "על כיסוי הדם בעפר" ומשתמש בנוצות להסיט את העפר על גבי הדם וחוזר לחדרו. מדייק לשלם לשוחט מיד עבור השחיטה.

לפני שחרית הולך הרבי שליט"א למקווה ולאחר מכן תפילת שחרית. לאחר שחרית חלוקת "לעקאח".

מלקות - ע"י השוחט (מתאים להוראתו שהמלקות והכפרות קשורים ביניהם) בחדרו לפני מנחה.

לאחר מנחה - "ברכה כללית". בברכה הכללית בשנים האחרונות משלב הרבי בברכה זו גם ברכות מפורטות ע"פ סדר הא"ב: שנת אורה שנת ברכה וכו' ומידי שנה משנה ר"ת של כמה מאותיות הא"ב ע"פ עניינה המיוחד של השנה וכיו"ב.

ע"פ הוראתו מדליקים עבורו ליוהכ"פ שלושה-עשר נרות (ומונחים בשני חדרי ה"זאל" למעלה), בנוסף לנר שהי' מדליק בחדרו. היו מקרים שלאחר התפילה ואמירת תהילים בליל יוהכ"פ בדרך לחדרו, נכנס ל"זאל" להביט בנרות.

עם קרני שמש ראשונות ניתן לראות את אחרוני האחרונים עורכים כפרות. לאחר מנוחה קצרה מגיעים ל-770 ללימוד חסידות בענייני-

דיומא לפני תפילת שחרית במנין הרבי שליט"א המתקיים כרגיל בשעה 10:00.

יום זה הוא כנגד ימי שישי של ימי השבוע בשנה הבאה.

לאחר תפילת שחרית מתקיימת חלוקת 'לעקאח'. נהוג לגשת ולבקש מהממונים על החלוקה, בציפיה ובביטחון כי נזכה לחלוקה מידו הק' של הרבי מלך המשיח לעיני בשר ממש ולהתברך מפיו הקדוש בברכת "שנה טובה ומתוקה". אין מקום לקחת "לעקאח" שתי פעמים.

ביום זה מרבים בצדקה. 770 מלא וגדוש בקופות צדקה של מוסדות ובתי חב"ד בארה"ק ובעולם, וקול קשקוש המטבעות הוא הצליל הנשמע בכמה משעות היום.

בסעודות היום אוכלים כאכילת ב' ימים, כדי לקיים "כל האוכל ושותה בתשיעי מעלה עליו הכתוב כאילו התענה תשיעי ועשירי". מי שלא הספיק לעשות זאת בסעודת השחר, ישלים זאת בשעת ה'סעודה מפסקת'.

עם סיום ארוחת הבוקר וה"תנועות של שמחה" (כהוראת אד"ש בנוגע לערב יום הכיפורים), ניתן להספיק מעט מבצעים, 'מלקות' לפני המקווה - בפעם השניה להיום, וכבר הגיעה לה שעת המנחה - 3:15 - במניין של הרבי. כבר כעת מסודר 770 בצורה מיוחדת ומרגישים באויר את אוירת יוה"כ. בימת הקריאה ממוקמת מעט מאחור כבראש-השנה, הספסלים שמורים כנ"ל בראש-השנה ואת השטח הפנוי תופסים המתפללים.

חשוב לציין כי מנהגו של הרבי שליט"א כאשר נכנס לתפילת מנחה - לשים בכל קופה לפחות מטבע אחת לצדקה.

מתפללים את תפילת מנחה במחזור, "מאריכים בהתעוררות תשובה מעומק הלב", ואומרים את סדר הוידוי בסוף התפילה. (אם שוכחים לומר את סדר הוידוי בתפילת העמידה - אומרים זאת לבד לאחר חזרת הש"ץ).

לאחר מנחה ה'סטענדער' עומד הכן בשביל הרבי שליט"א שכעת נוהג לברך את הברכה הכללית, ומצפים לראות ולשמוע בהתגלות

בחלק האחורי של 770 מקרינים ע"ג המסך את ברכת אד"ש.

ניגשים לאכול 'סעודה מפסקת'. [להעיר, שסעודה זו נאכלת ע"י הרבי שליט"א בב' ידיו הק', בשונה מסעודות אחרות בהם אוכל רק ביד ימינו].

כעת מחליפים את הנעליים הרגילות לנעלי הבד, או סוג אחר של נעליים ללא עור. טובלים במקווה בפעם השלישית.

סדר היום: שחרית (אין אומרים "מזמור לתודה" אחר ברוך שאמר), חלוקת לעקאח, סעודה ("יש להרבות כשיעור שני ימים", נוהגים לאכול 'קרעפלאך'), מלקות, מקוה (נוהגים ללבוש בגדי שבת), צדקה, מנחה (עם וידוי), סעודה מפסקת, טבילה במקוה, לבישת נעלי בית, ברכת הבנים, כל נדרי.

בשו"ע אדמו"ר הזקן מובא שיש לומר עוד הפעם וידוי ו'על חטא' בשעת כניסת הצום. נצל את הדקות של תפיסת המקום קודם 'ברכת התמימים' לאמירתם, ולאמירת פרקי התהלים שלפני 'כל נדרי' - קט"ו-קכ"ג.

ברכת הבנים. לפנות ערב ממש, בסמיכות לשקיעת החמה, ברכת הבנים-תמימים.

עבור הרבי שליט"א נבנית במה מיוחדת לרוחב ה'זאל' בקיר הצפוני, עליה מונח הסטענדער. בשנים האחרונות (מתשמ"ט) הרבי עצמו מדליק נרות שויו"ט וע"כ אמירת הברכה היא ללא רמקול גם כשהיא ברגעים שלפני כניסת החג.

נכנס לברכת התמימים לבוש ב"קיטל" וטלית, עולה על הבימה, נעמד ע"י הסטענדער ומביט לתמימים בפנים רציניות ביותר. מתכסה בטליתו עד לעיניו הק' וכשהוא אוחז בשתי ידיו בטלית בגובה ראשו הק', מושך שולי הטלית מעט מראשו לכיוון התמימים, ומתחיל בקול שקט ורוטט את הברכה בברכת כהנים: "וידבר ה' אל משה לאמר. דבר אל אהרן ואל בניו לאמור כה תברכו את בני ישראל אמור להם. יברך ה' וישמרך. יאר ה' פניו אליך ויחנך. ישא ה' פניו אליך וישם לך שלום. ושמך את שמי על בני ישראל ואני אברכם". לאחר מכן מברך הברכה המיוחדת בכל שנה. בחלקים מסוימים קולו נחנק מעט מבכי עצור. בברכה זו מפרט במיוחד ברכה להתעוררות תשובה פנימית ולהצלחה בהתמדה ושקידה בלימוד התורה - הנגלה והחסידות.

מיד לאחר הברכה יורד לתפילת "כל נדרי".

התמימים עולים ל'זאל' הקטן למעמד המיוחד של 'ברכת הבנים'. בשנים האחרונות נוהגים התמימים לנגן בזמן זה את ניגוני רבותינו

נשיאינו, ובסיומם את השירה העשירית 'יחי אדוננו'. מתוך כמיהה וזעקה פנימית, אשר 'רצוננו לראות את מלכנו' מברך את בניו תלמידי התמימים - "דעם רבינ'ס קינדער". בטוחים אנו כי השנה נזכה במעמד כולם לראות ולשמוע את הברכה מפי כ"ק אדמו"ר שליט"א.

יורדים ל'זאל' למטה ומתחילים 'כל נדרי'. תפילת מעריב של היום הקדוש.

כל נדרי. ל"כל נדרי" נכנס חגור באבנט של כ"ק אדמו"ר הצ"צ. במשך יום הכיפורים לובש את המטפחת האדומה המיוחדת לכ"ק אדמו"ר הצ"צ. הקיטל שלובש הוא בגד של כ"ק אדמו"ר מוהר"ש (ללא כפתורים, ורקומים עליו באותיות לועזיות "SS" - ר"ת שמו הק' והמשפחה).

הרבי עולה לבימת התפילה שלו ופותח באמירת תשעת פרקי התהילים. כשמסיים יורד מהבמה כשהמחזור בידו, ועומד למטה ע"י הסטענדער שע"י החזן. הרבי שליט"א מקבל לידיו את ספר תורה שלו - הקטן, והחזן מתחיל לומר "על דעת המקום". לאחר ברכת "שהחיינו" מחזיר את הס"ת, ולאחר שמחזירין כל ספרי התורה להיכל, עולה למקומו על הבימה.

לאחר תפילת ערבית נשאר עם הקהל לומר את כל ספר התהילים, ולאחר מכן חוזר לחדרו.

גם ביום הכיפורים מרבים באמירת תהלים. מניין התהלים של הרבי שליט"א מתקיים לאחר התפילה ומסתיים לערך בשעה 10:00. ק"ש שעל המיטה כמו בכל שבת ויו"ט, כשאת "ברוך שם" אומרים בקול רם כבכל תפילות היום.

זכור כי הטלטול אסור ביום זה. על המחזור שלך להישאר ב-770, באחד התאים (באם יש ברשותך או שהשגת רשות ממישהו שיש ברשותו) או במקום מחבוא.

לפני השינה אומרים את הפרקים קכ"ד-קל"ב שבתהילים.

בבוקר השכם מגיעים ל-770 להספיק ללמוד משהו בחסידות על ענייני יום הכיפורים.

שחרית ומנחה. לשחרית נכנס הרבי שליט"א בשעה עשר לערך. אינו עולה למפטיר בשחרית.

באמירת "יזכור" ממתין הרבי עד שכל אלו שאינם אומרים "יזכור" יצאו מחוץ לביהכנ"ס ויסגרו את הדלתות.

בעת ה'כריעה', תחילה כורע על ברכי וגודלי רגליו, אח"כ על גודלי ידיו, ומשתחוה. מסיים את הכריעה לפני שהחזן מתחיל, ומביט על החזן בעת שהוא (החזן) כורע.

לאחר מוסף מכריזים על הפסקה כשעה.

למנחה נכנס לבוש במגבעת וכשעולה לבימה מסירה ומניחה בתא הסטענדער. עולה למפטיר יונה במנחה.

מיד לאחר מנחה מתחילים תפילת נעילה.

לקריאת התורה מוציאים את הס"ת של משיח ואת ספר התורה הקטן של הרבי שליט"א.

קהל האלפים שומר על השקט, כאשר בחלל בית הכנסת מתפשט קול הקריאה במנגינה המיוחדת של הימים הנוראים.

שים לב: בצאתך ל"יזכור" אל תוציא איתך את המחזור לרשות הרבים. בכניסה הראשית - עד לסיום המדריגות, ובכניסה האחורית - עד למחסומי הברזל.

תפילת מוסף בבית המקדש - דור השביעי! ואנחנו כורעים ומשתחוים. תיאור העבודה של הכהן הגדול מעורר יותר מכל את

התשוקה והגעגועים לגאולה האמיתית והשלימה. ממש משתחוים רווחים כאן ב־770, ועומדים צפופים ביותר. כל אחד נושא תפילה בליבו להתגלות המיידית של הרבי מלך המשיח שליט"א, במיוחד ביום כה נעלה ומסוגל להתגלות המלאה והמושלמת.

אחרי תפילת מוסף, אומרים את שיעור התהלים היומי, ומוסיפים את הפרקים קל"ג-קמ"א.

לאחר התפילה בשעת ההפסקה, מוכרים את העליות של מפטיר יונה לכל המרבה במחיר, למטרות צדקה, בספרי התורה הרבים של 770. כידוע שקניית מפטיר-יונה היא סגולה לעשירות. רבים מנצלים את הזמן ללימוד השיעורים היומיים בחת"ת ורמב"ם ולאמירת פרקי תהלים.

בסיום ה'הפסקה' מתחילים את תפילת המנחה במנין הרבי שליט"א.

נעילה ו"מארש". במשך זמן התפילה מכוסה הרבי שליט"א בטליתו ופניו אל הקיר המזרחי, בחיצוניות לא נראים בגופו הק' תנועות מיוחדות, רק מפעם לפעם תנועות קלות וחרישיות.

בתפילת נעילה נראית תכונה מיוחדת, הדבר בולט במיוחד בעידוד הנמרץ לאותם החלקים שמנגן הש"ץ, "הוא אלוקינו", "כי אנו עמך", ובמיוחד לקראת סיום התפילה בעת אמירת "אבינו מלכנו".

הש"ץ עם הקהל שואגים "שמע ישראל", "ברוך שם" ו"ה' הוא האלוקים" בקול אדיר וחזק, והרבי מכוסה בטליתו ופניו אל הקיר.

הש"ץ מתחיל את ה"קדיש" וכאשר מגיע ל"תתקבל", מתחילים כנהוג בשירת "מארש נפוליאון".

ברגעים אלו נמצא הקהל העצום הממלא את 770 בשיא ההתעלות, לבו של כאו"א ער ובווער בהתעוררות עצומה, התגלות "יחידה" שבנפש. עיניו וליבו של הקהל כולו נשואות

ומרוכזות ברבי שליט"א.

בתחילת השירה רכון הרבי שליט"א עדיין על הסטענדער מכוסה בטליתו ופניו אל הקיר, הקהל מתחזק ומתגבר בשירת מארש הניצחון, והרבי מתחיל לעודד בידו הק' בדפיקות על הסטענדער, תחילה בתנועות איטיות, ואט אט מתחזק העידוד ומתגבר בתנועות חזקות ונמרצות ביותר הניכרות בכל גופו הק'. תוך כדי כך מסובב הרבי את פניו הק' לעבר הקהל וממשיך לעודד את השירה האדירה בשני ידיו ובכל גופו הק'. הרבי עולה על (כיסאן, ובשנים המאוחרות יותר עולה על) גרם המדרגות שמוצב על הבימה לשם כך מראש, פניו להבים ומאויימים, והוא מכסה אותם בטליתו וממשיך בתנועות עוז ותעצומות לעודד את הקהל בשירת ה"מארש". לאחר כמה דקות יורד הרבי מהמדרגות וחוזר למקומו הרגיל. לאחר התקיעה אומר הקהל בהתלהבות "לשנה הבאה בירושלים" והש"ץ מסיים את הקדיש.

לאחר מכן חובש הרבי שליט"א את המגבעת על ראשו, מסיים את הט' פרקי תהילים ומיד מתחילים מעריב.

תפילת נעילה מעוררת מחדש את הביטחון: "אבינו מלכנו, חתמנו לחיים טובים, נצחיים ומתוקים, חתמנו לגאולה וישועה!" זועקים יחד - 'שמע ישראל', 'ה' הוא האלוקים', ואת הכרזת הקודש 'יחי אדוננו'. לאחר מכן שירת ה'מארש' אותו מעודד כ"ק אדמו"ר שליט"א מידי שנה, כפי ש"נהגו בכמה וכמה קהילות בני ישראל". שירת ה'מארש' עוברת לשירת "יחי אדוננו" אדירה שנשמעת בשעה זו מידי שנה ברציפות מאז שנת ה'תשנ"ג. אחרי נעילה אומרים את פרקי התהילים המסיימים וחותמים את אמירת ג' הפרקים היומיים של חודש אלול ועשי"ת.

תפילת ערבית מתפללים כרגיל, ללא ההוספות הנהוגות בעשרת ימי תשובה.

בפנים - הכרזת ה"גוט יום טוב" מוכרזת בחזקה, ג' פעמים. אלו

הרגעים שפותחים את ימי השמחה, תיכף עם סיום ה"ימים הנוראים".

שירת "ושמחת" נשמעת, והריקודים הסוערים הנערכים בתוך 770 לא נותנים מקום לספק: בוודאי הקדוש ברוך הוא חתם אותנו כולנו בתוך כל עם בני ישראל לכתובה וחתומה טובה לשנה טובה ומתוקה, כעת אנו שמחים בשמחת הגאולה האמיתית והשלימה, כי תיכף ומיד ממש יימשכו הריקודים בבית המקדש השלישי.

וגם עתה, רגע לפני ההתגלות, אנו מתאמצים ככל יכולתנו להיות ב"דרגא הנעלית" במוצאי יום הכיפורים (כמבואר בארוכה בשיחת שמחת-תורה תש"נ).

לאחר ערבית - לפני האכילה ושתי' - נוטלים את הידיים לסירוגין בלא ברכה ושוטפים את הפה. מתקיים מעמד קידוש לבנה בו נוהג הרבי שליט"א להשתתף. "וביקשו את ה' אלוהיהם ואת דוד מלכם" - מעמד זה בנוכחות רבבות האורחים הוא המקום והזמן המסוגלים "להתעקש" להביא ביחד את התגלותו השלימה של הרבי מלך המשיח.

מפי השמועה: כ"ק אדמו"ר (הריי"צ) נ"ע נהג להבדיל בעצמו במוצאי יו"כ, וכן נוהג הרבי שליט"א.

מוצאי יוה"כ פ. לאחר הבדלה וברכה אחרונה מכריז הרבי שליט"א "גוט יום טוב, גוט יום טוב, גוט יום טוב" (שלוש פעמים). ובכל פעם מלווה את ההכרזה עם תנועת עידוד חזקה בידו והקהל עונה אחריו. מתחיל לנגן ניגון שמחה והולך לחדרו מלווה בשירה אדירה של הקהל ומעודד את השירה למשך כל דרכו אל מחוץ לבית הכנסת.

באם הלבנה נראית יוצא מיד ל"קידוש לבנה" כשעדיין לבוש בטלית וב'קיטל', אך לאחר שהחליף את נעליו מנעלי הבד.

לסעודה שאחר הצום בוצע מלחם משנה וטובל פרוסת המוציא בדבש.

בחוף עומדת המשאית עוד מערב היום הקדוש ושומרת בקירור על הכמויות העצומות של השתיה והאוכל. המזון הינו בתרומת א' הגבירים דקראון הייטס ובארגונו הנמרץ של הרב נחום שיחי' מרקוביץ', מתושבי

השכונה, שבמסירות נוטל על שכמו את הארגון מידי שנה בשנה. יישר כוחו.

”כתוב בשולחן ערוך ש”מתחילין מיד במוצאי יום הכיפורים בעשיית הסוכה”, אשר אף על פי שרואים שרוב היהודים (ואני בתוכם) אינם נזהרים בזה במעשה בפועל – הרי, יוצאים ידי חובת ענין זה גם על ידי הדיבור בזה (ובלימוד הלכות סוכה)” –

(מוצאי יוה”כ ה’תש”נ)

(מומלץ בחום לעבור על הקטעים בשיחה זו השייכים לענין מוצאי יום הכיפורים).

בלילה זה מתחילים בבניית הסוכה של הרבי שליט”א בחצר 770.

כמנהג חסידים, על פי הוראתו של הרבי להוסיף בהתוועדויות של שמחה ממוצאי יום הכיפורים עד לחג הסוכות – מתאספים להתוועדות ב-770 עם המשפיעים שיחיו.

במהלך יוה”כ – נטילת ידיים רק עד פרקי האצבעות ואין טבילה במקוה. אין מברכים שעשה לי כל צרכי עד למחר. (היום יום).

סוף זמן ק"ש: 9:52. שקיעה: 18:26.
רמב"ם ג' פרקים: תמורה ד טומאת מת א-ב.
פרק א': שכירות יא.

"בשם השם"

יום זה שלאחר יוה"כ נקרא "בשם ה'" ומקדימים להתפלל בו. על כן
התפילה היום מתחילה ב-9:55, במקום ב-10:00.

שיחות הרבי שליט"א ליום זה משנים תשמ"ט-תש"נ ועוד כפי
שנדפסו במקומן - שופכות אור על שם היום "בשם השם".

הסדרים נמשכים ביתר שאת וביתר עוז בלימוד הסוגיות בענייני
חג הסוכות. קבצי הלימוד החדשים לימים אלו מחולקים בתחילת
הסדרים.

ממכתב כ"ק אדמו"ר שליט"א, מחרת יוה"כ פ' תשי"ב: . . סיפר כ"ק
מו"ח אדמו"ר: פעם למחרת יוה"כ פ' נכנסתי אל כ"ק אאזמו"ר הרה"ק
[כ"ק אדמו"ר הרש"ב נ"ע] ואשאל אותו: ומה עתה?

ויענני: עתה ביחוד צריך לעשות תשובה ("איצטער ערשט דארפן
תשובה טאן")

[להשלמת הבנת הנ"ל - ראה המכתב כפי שנדפס בשלימותו בהוספות לכרך י"ד
בלקוטי שיחות, עמוד 400].

הלילה מתקיימות ב-770 וברחבי השכונה התוועדויות חסידים
מתוך שמחה, כהכנה לחג הסוכות הבעל"ט. עקוב אחרי המודעות.

סוף זמן ק"ש: 9:52. שקיעה: 18:24.
רמב"ם ג' פרקים: טומאת מת ג-ה. פרק א': שכירות יב.

לימוד מעמיק של שיחות ומכתבי הרבי שליט"א לימים אלו, כהכנה לקראת ימי חג הסוכות מתוך תנופה מחודשת ובשמחה יתירה, יעניק מימד אחר לימים הנוכחיים ב-770.

בערוב היום נכנסים ל-24 השעות של היום טוב החסידי י"ג תשרי – יום ההילולא של אדמו"ר המהר"ש.

"המאמר הראשון דפרשת האזינו שאמר אדמו"ר מהר"ש בהתחלת נשיאותו הוא דבור המתחיל 'הצור תמים פעלו' תרכ"ז – וכדאי ונכון שילמדוהו במשך המעת-לעת דיום ההילולא, או על כל פנים בימים שלאחרי זה, אבל בקשר ליום ההילולא"

(משיחת ש"פ האזינו ה'תשנ"ב).

לאחר הסדרים תתקיים ההתוועדות שמחה מיוחדת לכבוד יום י"ג תשרי, "לכתחילה אריבער", מתוך קבלת החלטות טובות בהנוגע לפועל ממש – מתוך כוונה מיוחדת לקבל פני משיח צדקנו.

מברק. לקראת חג הסוכות שולח הרבי שליט"א מברק ברכה לכל מרכזי אנ"ש ברחבי תבל. לשון המברק לחג הסוכות ה'תש"נ: "שבתא טבא ויומא טבא וימי זמן שמחתינו דישמח ישראל בעושיו וישמח השם במעשיו, ולהמשיכם בכל השנה כולה, ותהא שנת ניסים".

כמו כן, שולח מברק מיוחד עבור משתתפי ה"הקפות שניות" בירושלים עיה"ק. ומברק בנוסח מיוחד עבור משתתפי ההקפות שניות בכפר חב"ד ועוד.

סוף זמן ק"ש: 9:53. שקיעה: 18:23.

רמב"ם ג' פרקים: טומאת מת ו-ח. פרק א': שכירות יג.

יום ההילולא של כ"ק אדמו"ר המהר"ש - "לכתחילה אריבער" (תרמ"ג).

י"ג תשרי. הרבי שליט"א מורה להדליק נר בחדרו, נוסף לחמשת

הנרות שבעמוד התפילה.

'לכתחילה אריבער'. אף יום לא עובר סתם כך ב־770, ובפרט יום זה שנושא את שמו של בעל הפתגם שהרבי שליט"א הטביע בחייו של כל חסיד. היום יש ללמוד מתורתו של הרבי מהר"ש, וללכת בדרכו זו אשר הורנו נצח סלה ועד בכל הפרטים - במחשבה, דיבור ומעשה, כמתאים לחסיד בדור השביעי.

אוירת החג הממשמש ובא שולטת בכל. סוכתו של הרבי מלך המשיח עומדת במלא הדרה, הרחוב כולו מלא בדוכני ד' מינים, והתמימים - יושבים ולומדים את הסוגיות החדשות בענייני חג הסוכות בחיות רבה מתוך הקבצים המהודרים, כשמעל לכל בולט העיסוק בשיחותיו הק' של הרבי שליט"א מלך המשיח בנוגע לחג השמחה, ו-770 מלא מפה אל פה בלימוד תורת הנשיא.

בימים אלו חוזר שוב המראה המרנין של עשרות חסידים שבאים אל המלך. המוני תמימים, אברכים ומשפחות שלא הספיקו להיות בימים הנוראים אצל הרבי - מגיעים עכשיו לימים מלאי שמחה, "להיראות" ברגל, ומתוך אמונה עצומה ובווערת שבוודאי גם "לראות" בעיני בשר ממש את הרבי מלך המשיח שליט"א, בעזרה של בית המקדש השלישי.

האורחים הנוספים שמגיעים בימים אלה מתקבלים על הצד הכי טוב, כקודמיהם שנחתו עד היום. הצוות המסור של 'הכנסת אורחים' עמל על קבלת האורחים.

בחירת האתרוג. בי"ג תשרי בערב, לאחר תפילת ערבית, בוחר הרבי שליט"א אתרוגים. האתרוגים (מקאלאבריא) מונחים על שולחן בגן עדן התחתון, והרבי שליט"א בוחר אתרוגים לעצמו וכן עבור החלוקה למחר. רוב הפעמים מדייק להשתמש באתרוג עם פיטם. נראה שמקפיד בעיקר על ה"גידול" של האתרוג (אף עם יש בו מעט "פלעקן" (נקודות שחורות)).

היום - כבכל ערב שבת ויום טוב - יוצאים כל התמימים ל"מבצעים".
הפעם הבאה שנצא למבצע תפילין תהיה רק בעוד שבוע וחצי.

לגבי התפילין שלך - הקפד לקחת אותם למקום מבטחים. סגולה
נפלאה לאיבודם היא להשאיר אותם ב-770 לשבוע וחצי הקרובים.

מי שברשותו ד' מינים, אוגד אותם היום בסוכת 770. רבים
מהתמימים אוגדים בסוכה של 770 בדוקא. אם תגיע לסוכה תוכל גם
אתה לעזור בכריכת המינים ל"מבצעים" בימי חג הסוכות. מנהג חב"ד,
כך אומר הרבי מלך המשיח, הוא להוסיף למנין ההדסים הרגיל עוד ג'
הדסים על כל פנים.

לפנות ערב מזדרזים אנשי השכונה לסיים את עיסוקיהם - ההכנות
הדרושות טרם התקדש החג, וכולם צועדים לכיוון 770.

בחירת הלולב. את הלולב ההדסים והערבות (לעצמו ועבור
החלוקה) בוחר לאחר שחרית. בודק את ראש הלולב ומדייק
ששדרת הלולב תהיה ישרה.

בשנת תשנ"ב בחר לעצמו ארבעה לולבים.

מדייק שלא תהיה על הלולב קליפה (הנקראת "קארע" או
"פאסט"). בשנת תשנ"ד, אחד מהלולבים שהכניס המזכיר היה
עם "קארע", ומיד נענע בראשו לשלילה על אותו לולב.

תשלום על הד' מינים. מקפיד לשלם עבור הד' מינים לאחר
החג דווקא.

חלוקת ד' מינים. בערב חג הסוכות, לאחר שחרית, מחלק
הרבי שליט"א ד' מינים לנציגים ממדינות שונות, לחברי
המזכירות, ל"זוכה בגורל" וכו'.

הד' מינים נמצאים על שולחן בגן עדן התחתון, והרבי שליט"א עומד בפתח חדרו הק' כשהדלת פתוחה, ומביט בכאו"א הבוחר לעצמו מהמינים המונחים על השולחן. לאחר שבחרו המינים, עוברים על ידו ומברך כאו"א "ממשיך זיין אלע המשכות על כל השנה". כאו"א מקבל לולב, אתרוג, שתי ערבות ולפחות חמשה הדסים. בשנת תשנ"ב הורה לתת שלושה הדסים נוספים. חלק מקבלים רק הדסים.

מקפיד מאוד שתהיה רשימה מדויקת ומפורטת מי צריך לקבל, ושרק הם יכנסו.

קבלת אתרוגים מכפר חב"ד. משלחת של תושבי כפ"ח מכניסה מאתרוגי כפ"ח לחדרו של הרבי (ובשנים המאוחרות יותר - בגן עדן התחתון), והרבי מברכם בברכה מיוחדת. (כמו"כ מקבל אתרוגים מאנשי ירושלים).

אגידת הלולב. עד לשנת תשמ"ט אוגד את לולבו בעצמו בסוכה המיוחדת עבורו בחצר 770. בלולבו 36 הדסים.

את הלולב עבור הרבנית (ועד שנת תשכ"ה - גם עבור אמו הרבנית חנה) מוסר לאחר לאוגדם.

לאחרונה מוסר לאגוד עבורו שני לולבים.

מורה שיאגדו עם כל לולב 36 הדסים (ח"י מימין וח"י משמאל) ושתי ערבות (בשנת תנש"א מסר חמש ערבות, בכדי שאם אחת לא תהיה טובה - יחליפה).

הורה למי שאוגד עבורו את הלולב להכין את כל הטבעות קודם התחלת האגידה, ולכרוך קודם את שתי הכריכות העליונות שעל גוף הלולב ולאחר מכן את שלושת הכריכות התחתונות שעל המינים.

בכל פעם מעורר לקצץ מעט מתחתית הלולב (בעבר היה מורה כן גם בקשר לערבות).

פעם אחת ראו שאת הנותר בטבעת אחר האיגוד חתך הרבי

שליט"א בסכין חדה על אחת מדפנות הסוכה.

בדרך כלל, משתמש באותו אתרוג (ולולב) במשך כל החג.
(בשנת 'הקהל' תשמ"ח, החליף אתרוג כמעט כל יום. בשנת
תשנ"ב החליף לולב).

במשך ימי הסוכות מוציא את הלולב לסדר ההדסים והערבות
ולחזק את הטבעות.

במשך החג (בדרך כלל ביום ב' דחול המועד), מוסר שיחליפו
את ההדסים והערבות.

עבור האתרוג משתמש בקופסת קרטון פשוטה.

אינו מניח את הלולב בנייר כסף או מגבת וכיו"ב.

הסוכה. עבור הרבי שליט"א נבנית הסוכה המפוארת בחצר
הקדמית של 770 (מול חלון חדר המזכירות), בה משתמש
לברכת הלולב. לאחרונה נתווספה סוכה אחת בתוך הבניין
בסמוך לחדרו, ביציאה מגן עדן התחתון בקומת העזרת־נשים.
גג הבנין נפתח במיוחד עבור כך). בסוכה זו משתמש בעיקר
בסעודות החג, וכן בחול המועד.

בערב החג מוסיף ענף קטן לסכך שעל הסוכה.

בד"כ בהיכנסו לסוכה בודק אם הוסר כיסוי הגשמים שעליה.

בערב חג הסוכות מרבין בצדקה.

לפי הוראת הרבי, יש לקרוא אחר חצות את ההפטרה של מחר.

על השולחנות מונחים חוברות ובהן שיחות אד"ש במשך השנים בלילות חול המועד סוכות. הסיבה המרכזית לכך ששיחות אלו הודפסו בשעתו היא בכדי שבשנים הבאות יעיינו בהם וילמדו את תוכן הלילות כפי שביאר והרחיב אד"ש, וכמה פעמים עורר על כך שילמדו בשיחות של השנים הקודמות. משמעות מיוחדת בימים אלו של העלם והסתר (שתיכף ייהפך לאור גדול וששון ושמחה), כאשר לעת עתה אין אנו זוכים לראות ולשמוע את אד"ש, וכל חסיד מעמיק בדברי קדשו בתוכן שיחות "זמן שמחתנו" ומאיר את 24 השעות של כל יום ויום.

הקהל העצום, שהתעבה בימים האחרונים לרגל חג הסוכות, מכריז בסיום תפילת מעריב של חג ג' פעמים בקול "הולך וגדל": "גוט יום טוב, גוט יום טוב, גוט יום טוב, גוט יום טוב".

הגבאי מודיע על "שמחת בית השואבה" שתתקיים ברחובה של עיר, ברחוב קינגסטון פינת מונטגומרי.

השיחות ושמחת בית השואבה. החל משנת תשמ"א, בכל לילה מלילות החג, לאחר תפילת ערבית והכרזת "גוט יום טוב" (מתחיל מלילה הראשון), אומר הרבי שליט"א שיחה מיוחדת בה מבאר עניין האושפיזין שבזוהר והאושפיזין החסידיים של אותו הלילה, ומעורר על גודל עניין השמחה בשמחת בית השואבה. בכל לילה מורה להוסיף בשמחה על הלילה הקודם.

עד לשנת תשנ"ב נאמרה שיחה זו מעל גבי בימת התפילה של הרבי (גם בשבת ויו"ט), מהקצה המערבי שלה, שם מוכן סטענדר נוסף. בשנת תשנ"ב (בלילי היו"ט והשבת) אמר שיחה זו לפעמים כשהוא עומד על בימת ההתוועדות ולפעמים על גבי הבימה הרגילה.

כמה פעמים מעורר הרבי שינגנו ניגון שמח לפני השיחה, ומעודד בחוזק בידו הק'. לאחר מכן נאמרת השיחה.

עם השיחה הק' (שבכל ערב) נפתחת שמחת בית השואבה. לאחר השיחה פורץ הקהל בניגון שמח והרבי שליט"א מעודד בחוזק, וממשיך לעודד בעת יציאתו מבית הכנסת. השמחה והריקודים ממשיכים ללא הפסק עד אור הבוקר ובימי חול המועד בליווי כלי זמר.

ביקור האורחים בסוכה. בלילה הא' נוהג לבקר את האורחים הסועדים בסוכה הגדולה שבחצר 770. הסוכה מלאה מפה לפה, וחברי הוועד של "הכנסת אורחים" מפלסים דרך ומלווים את הרבי. הרבי ממשיך ללכת לאורך הסוכה עד הדופן הדרומית, שם עולה על מדרגות ואומר שיחה מיוחדת (בדרך כלל מקשר גם עם המעלה דהכנסת אורחים).

הסטענדער השני, של אמירת השיחות, מוכן במקומו על גבי הבימה, מתוך אמונה וביטחון שנשמע מפי הרבי שליט"א את שיחת הקודש לאחר תפילת מעריב, כפי שזכינו לראות מידי יום-ביומו בחג הסוכות בשנים בהם ראינוהו בעיני-בשר. למרות שאין אנו יודעים במדויק היכן יעמוד הרבי ויישא את השיחה (ראה ב"מנהגי מלך" את החילוקים בין השנים), אך לבטח מאמינים אנו בהתגלותו המיידית.

המילים "רצוננו לראות את מלכנו" מקבלים מוחשיות ברגעים כאלו ומעין אלו בכל משך חודש תשרי, כאשר הרצון לראות כפשוטו בעיני בשר את הרבי שליט"א הולך וגובר מרגע לרגע, והמחשבה על המשך המצב הנוכחי מופרכת ולא עולה על הדעת.

הקהל הגדול פורץ בריקודי שמחה עוד טרם ניגשים לסעודת יום טוב בסוכות, כפי שחסידי נוהגים להדר ב"מצות היום", הלא היא השמחה, וכפי שאד"ש מתבטא שלבד מזמני התפילות, האכילה ושתייה וכדומה – הרי שצריכים לשמוח כל הזמן...

"שמחת בית השואבה בזמן הזה מתחילה אמנם ב"עזרה" שבבית הכנסת (בדוגמת ה"עזרה" שבבית המקדש), אבל נמשכת ויוצאת גם

מחוץ לבית הכנסת – ובשתיים: בסוכה – בהתוועדויות דשמחת בית השואבה באמירת לחיים וטעימת ("פארבייסן") מזונות וכיוצא בזה, ולאחרי זה גם ברחוב.

(משיחות לילות חגה"ס תנש"א)

הסעודות. כשמברך "לישב בסוכה" – מביט על הסכך.

טובל פרוסת "המוציא" בדבש, ובסוף הסעודה טובל שלוש חתיכות חלה במלח שלש פעמים.

כשנכנסים לסוכה – יש להכריז ג' פעמים נוספות "גוט יום טוב".

סוכת האורחים מליאה בתמימים ואנ"ש המקפידים להגיע לכאן בלילה הראשון של חג הסוכות, על פי מנהג הרבי שליט"א להגיע ולבקר את האורחים בסוכתם בליל זה.

סעודת יו"ט בסוכה. ידוע ומפורסם מנהג ליובאוויטש שלא לשתות אפילו מים מחוץ לסוכה, עד ליל שמחת-תורה.

איתא בזוהר שבשבעת ימי הסוכות באים לסוכתו של כל אחד ואחת מישראל שבעה אושפיזין (אורחים) מהעולם העליון (עולם האמת) – אברהם יצחק יעקב משה אהרן יוסף ודוד (ובמקום אחר מוסיף גם שלמה – אושפיזא השמיני).

(משיחות לילות חוהמ"ס תנש"א)

עם היות שהזכרת והזמנת האושפיזין בדיבור אינה מנהג חב"ד (מאיזה טעם שיהי'), הרי, רבותינו נשיאנו דיברו כמה פעמים אודות האושפיזין, ובפרט כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, שדיבר והזכיר כמה פעמים אודות האושפיזין, הן האושפיזין שבזוהר, והן האושפיזין החסידיים, וצוה להדפיס ולפרסם כו'.

(משיחת ליל ד' דחגה"ס תשמ"ח)

הזכרת האושפיזין החסידיים היא (לא בשמות שנקראו בכניסתם לבריתו של אברהם אבינו עליו השלום, כמו האושפיזין שבזוהר, אלא) בתוארים המיוחדים שנקראו בהם בתור נשיאי (ישראל, ובפרט נשיאי) החסידות.

(משיחות לילות חוהמ"ס תנש"א)

על פי דברי נשיא דורנו – שכולל גם צווי ומסירת הדברים לכל הדורות שלאחריו – הרי זה באופן ד"מראה באצבעו ואומר זה": את זיצט דער בעש"ט, את זיצט דער מגיד, את זיצט דער אלטער רבי וכו' עד לאביו כ"ק אדנ"ע שהי' ממלא מקומו.

(משיחת ליל ג' דחגה"ס תש"נ)

יש לציין בסוכה בכל יום את האושפיזין ואת האושפיזין החסידיים - רבותינו נשיאינו.

סעודת יום טוב ממשיכה להתוועדות חסידים של שמחת בית השואבה, והמשפיעים מתוועדים עם קהל התמימים ואנ"ש. ההתוועדות המרכזית מתקיימת בסוכת אש"ל הכנסת אורחים.

עוד לפני חצות מתחילים הריקודים במקומם הקבוע ברח' קינגסטון בין קראון למונטגומרי, את את מגיעים עשרות ומאות התמימים ואנ"ש ומוסיפים חיות, שירה ושמחה. מי שלא ראה זאת - לא ראה שמחה מימיו: עד השעה 6:00 בבוקר - "לא טעמנו טעם שינה" - רוקדים ורוקדים כמה שאפשר (כמובא ענין זה בשיחות הקודש של לילות החג).

שמחת בית השואבה - בזמן הגלות - מתחילה בלילה הראשון דחג הסוכות, ואדרבה - בלילה הראשון צריך להיות שמחה גדולה ביותר, מכיון שעל ידי זה נעשית "הפתיחה" דכל שמחת בית השואבה בשנה זו. ולא עוד, אלא, שזו היא גם הפתיחה לענין השמחה במשך השנה כולה..

(משיחת ליל א' דחג הסוכות תשמ"ח)

בסיום הריקודים פונים אל עבר 770 מתוך שירה וזמרה, נחים מעט ומתכווננים לתפילת שחרית עם הרבי שליט"א.

קידוש של יו"ט - מברכים "לישב בסוכה", ומביטים על הסכך.

בלילה הראשון מברכים 'לישב בסוכה' ולאחמ"כ 'שהחיינו', ובלילה השני קודם 'שהחיינו' ואח"כ 'לישב בסוכה'. בברכת שהחיינו בקידוש בלילה הראשון חשוב לכוון על הסוכה.

סוף זמן ק"ש: 9:53. שקיעה: 18:20.

רמב"ם ג' פרקים: טומאת מת יב-יד. פרק א': שאלה ופקדון ב.

יום טוב ראשון דחג הסוכות

אושפיזין: אברהם, הבעל שם טוב.

יום א' דחג הסוכות. ברכת הלולב. את הברכה על הלולב עושה הרבי שליט"א בסוכה המיוחדת עבורו (בחצר הקדמית של 770).

בברכתו על הלולב משתמש בב' אתרוגים. תחילה מברך ומנענע הד' מינים עם אתרוג מקאלאבריא ולאחר מכן מנענע שוב עם אתרוג מארץ ישראל.

כשהיה בא לביתו במשך החג, היה מנענע פעם נוספת בלולב של הרבנית.

מסירת הלולב לציבור. מוסר את ד' המינים שלו לקהל על מנת לברך עליהם.

עד שנת תשכ"ה בירך הקהל בסוכתו של הרבי ובנוכחותו, ומיני אז - מוסרו (בסוכתו) לשליח שיעבירוהו לקהל.

כשמוסר את הלולב עבור הקהל, אומר לשליח שזהו "מתנה על מנת להחזיר".

הברכה על הד' מינים של הרבי נעשית לאחרונה בסוכה הגדולה שבחצר האחורית של 770 (בין 770 והספריה), בסמוך לבריכת ה"תשליך", בחדרון קטן (בתוך הסוכה) שנבנה במיוחד עבור כך. התור לברכה מתמשך אל הרחוב.

הד' מינים נשארים עבור הקהל עד סמוך ל"הלל", אז הם מוחזרים לרבי לבימת התפילה.

זמן מה לאחר התפילה מוסר הרבי שוב את הלולב לכמה שעות.

[ביום ראשון דחג הסוכות ה'תשנ"ב, לאחר שבירך הרבי שליט"א על לולבו, שאל "היכן מברך הקהל", ואמר ש"רוצה לראות את הקהל כשהם מברכים על הלולב ביום הראשון", ואז פנה בעצמו כשהלולב בידו ל"חדרון" הנ"ל שבסוכה, ועמד שם בכל העת שקהל האלפים בירך על לולבו. הרבי שליט"א עמד במקום כשבע שעות רצופות (!), ובמשך כל הזמן עמד כשהוא מביט ובוחן בתשומת לב מיוחדת כל אחד ואחד בעת הברכה ונענוע הלולב. הרבי ענה "ברוך הוא וברוך שמו" ו"אמן", ומפעם לפעם העיר למברכים. רק לאחר מכן התפללו שחרית.]

עם שחר לאחר הכנה מתאימה, מקווה, ברכות ולימוד חסידות - ניגשים התמימים ואנ"ש, לברך על הלולב המוכן לרבי שליט"א. כמובן שלא אוכלים דבר טרם קיום המצווה, כנהוג.

התור מתחיל, החל מהשעה 7:00, ממערב 770 החוצה, סמוך לאיזור ה'תשליך', ומשם לתוך הסוכה. השתדל, על אף העייפות, לנהוג באהבת ישראל ולא לעקוף את העומדים לפניך בתור. רבים מנצלים את הזמן בלימוד מאמר או שיחה - הכן גם אתה 'צידה' רוחנית לשעת העמידה בתור ואל תבזבז את הזמן לריק. מברכים "על נטילת לולב", "שהחיינו".

בלולב המיועד לרבי שליט"א מברכים ומנענעים נענוע אחד, את שאר הנענועים מקיימים - איש איש בלולבו שלו. ליד היציאה מהלולב של הרבי עומדים כמה חסידים המאפשרים מידי שנה בשנה, בקביעות ובמסירות רבה ובאהבה אין קץ לאנ"ש והתמימים לנענע בלולביהם את הנענועים הדרושים, עד שמסתיים התור לפני תפילת שחרית.

את הלולב לוקחים מהסוכה בסביבות 10:30. הלולב חוזר לאחר התפילה - לתועלת המאחרים עד השעה 3:30 אחר הצהריים.

רצוי לאכול 'מזונות' שלפני התפילה בסוכה מיד לאחר נטילת הלולב, כדי שברכת "לישב בסוכה" תהי' גם על נטילת הלולב. חברי 'ועד סעודת שלמה' מוציאים בזה אחר זה מיכלי שתיה וארגזי 'מזונות' לרווחת כולם.

”ב”זמן שמחתנו” צריכה להיות הוספה ביתר שאת וביתר עוז בלימוד התורה, ובהדגשה יתירה בנוגע ללימוד פנימיות התורה באופן של הבנה והשגה בחכמה בינה ודעת, בתורת חסידות חב”ד”.

(משיחות לילות חוה”מ סוכות תנש”א)

סוכת 770 וה’זאל’ מלאים באנ”ש והתמימים הלומדים את מאמרי החג בתורתו של הנשיא, כהכנה לתפילת שחרית. על ספסלי 770 נמים הרוקדים עד הבוקר, בכדי שיוכלו לקום לתפילת שחרית במנינו של הרבי.

הוראה מיוחדת מאד”ש הקשורה ליום זה – ללמוד מתורתו של הבעל שם טוב, האושפיזין החסידי, באופן ד”הוספה מיוחדת” – שיורגש שזו הוספה המיוחדת ליום הזה. דומה כי שעת לימוד החסידות בבוקר מתאימה מכל לקיום הוראה זו.

הלל, נענועים והושענות. כנ”ל, לקראת סיום חזרת הש”ץ מוחזרים הלולב והאתרוג לרבי. לפני ”הלל” מוציא הרבי את האתרוג מהקופסא, בוחנו ומניחו מגולה לצדו הימני של הסינור. נוטל את הלולב, בודק את ראש הלולב ושדרתו, בוחן ההדסים והערבות ומסדר אותם מעט.

בעת אמירת ה”הלל” אוחז בידו את הלולב לבדו, לבד מזמן הנענועים שאז לוקח בידו גם את האתרוג.

מעודד את הניגונים שמנגן הש”ץ בעת התפילה, ובמיוחד ב”הלל”.

בעת הנענועים (ב”הלל”) פניו למזרח, הלולב בימינו והאתרוג בשמאלו (כשנוטל האתרוג מסובבו ובודקו קודם). מחבר הלולב לשליש העליון של האתרוג, מצמידם לחזה ומתחיל בנענועים.

בכל פעם בסיום ”הולכת” הלולב, לפני ”הבאתו” בחזרה – מנענע ומרעיד מעט את הלולב, ומחזירו לחזהו.

מסב מעט ראשו (וחלק גופו העליון) לכיון הרוח שמנענע. כשמנענע למערב (לאחוריו), בכל נענוע פונה בכל חלק גופו

העליון לצד ימין ובפעם השלישית בתנועה חדה יותר.

בין הנענוע ב"אנא" הא' ו"אנא" הב' - מניח האתרוג לרגע (ומסדר טליתו) ומיד נוטלו שוב ומתחיל "אנא" הב'.

באמירת "הושענא" מונח האתרוג על הסטענדער, ורק כשיוורד להקיף את הבימה נוטלו לאמירת הושענות. להקפה יורד ללא הסידור, אוחז את הלולב והאתרוג בשתי ידיו ומצמידם לחזהו, וכך מסובב את בימת הקריאה כשהחזן הולך לפניו. כשהרבי שליט"א מסובב את הבימה משתתף בהקפה מנין מצומצם, ורק לאחר שמסיים את ההקפה, מקיף הקהל.

לאחר שמסיים את ההקפה עולה לבימת התפילה שלו, מסיים את תפילת הושענות, פונה לקהל כשהלולב והאתרוג בידו ומביט בקהל כאשר מקיפים את הבימה. ממתין כך עד לאחר שיסיימו להקיף (כרבע שעה). כשמסיימים, מעודד את שירת "הושיעה את עמך" עד שחוזרים ספרי התורה לארון הקודש.

רק לאחר שמחזירים הס"ת לארון, מניח הלולב והאתרוג מידי על הסטענדער.

כשיוצא מהתפילה, הלולב והאתרוג בשמאלו - את הלולב אוחז בכף ידו הק' ואת האתרוג מצמיד בידו לגופו ומעודד בידו את השירה.

תפילת שחרית מתחילה בזמנה, כשמכל רחבי קראון-הייטס מגיעים אנ"ש ל-770 ובידיהם הד' מינים - כולם מתייצבים קמי מלכא. באם לא רכשת לעצמך ד' מינים - השתדל להיצמד לא' ממכריך וכדו' בשעת התפילה, בכדי שיהיו לך ד' מינים להלל ולהושענות.

לאחר הלל מוציאים ספרי תורה להושענות - אל בימת הקריאה. המילים המיוחדות מדברות אל הלב החסידי. "הושענא אבן שתיה, בית הבחירה. . . דביר המוצנע, הר המוריה. . . עליית שבטים" - יום שבו כל ההושענות מדברות על בית המקדש, ותיכף נזכרים בשיחת "בית רבינו שבבבל", בה מבאר הרבי שליט"א את גודל מעלת 770, ובפרט בתקופה האחרונה בה מתרבה כמות המגיעים לבית חיינו, ורוצים כבר

להיות בבית המקדש השלישי. "זמן הכי זכאי בנוגע לגאולה".

כרגיל - מאות ס' או ע' ואילך מקיפים את ספרי התורה שעל הבימה.

מיד כשמסתיימת קדושת 'כתר' מתחילה צפיפות אדירה - עקב המעבר המהיר של הכוהנים והלויים ליטול את ידיהם. "שאו ידיכם קודש וברכו את ה'" - ברכת הכוהנים את העם היא חלק בלתי נפרד ממצוות 'עליה לרגל'.

הקהל הרב מפנה שביל מיוחד לכוהנים, ונשמעת הנעימה של "ברכת כוהנים" - כפי שמקובל במסורת שזהו הניגון מבית המקדש. כך נאה וכך יאה, לנגן ניגון קדוש זה בבית המקדש של זמן הגלות, שתיכף יתחבר לבית המקדש השלישי...

לאחר התפילה וסעודת יו"ט - יוצאים התמימים ל"מבצע לולב" ברחבי העיר, על-פי הוראת הרבי שליט"א, חדורים בכוונה ובמחשבה ששליחות זו היא כדי לקבל פני משיח צדקנו. חשוב לא לשכוח להגיד לכל אחד "מתנה על מנת להחזיר" (אגב - לא רק ביו"ט, אלא גם בחול המועד!).

סעודת החג נערכת מתוך שמחה מיוחדת. שותים רביעית יין (בנוסף על כוס הקידוש) ואוכלים בשר שמן בכדי להוסיף בשמחת החג, שמצטרפת לשמחה הגדולה על גודל הזכות לשהות במחיצת הרבי שליט"א ביום נעלה זה.

לאחר תפילת מעריב מודיע הגבאי אשר מחר מסביבות השעה 7:00 בבוקר יהיה ניתן לברך על הלולב המוכן לכ"ק אדמו"ר שליט"א מלך המשיח - במקום המיוחד לזה בסוכת 770.

התוועדויות "שמחת בית השואבה" נערכות בשמחה גדולה בסוכת 770, בסוכת "הכנסת אורחים" ובסוכות אנ"ש ברחבי שכונת המלך.

גם ביום מברכים לישב בסוכה אחר קידוש ולא אחר המוציא (היום יום).
בקידוש הלילה: שהחיינו ואח"כ לישב בסוכה (היום יום).

סוף זמן ק"ש: 9:54. שקיעה: 18:18.

רמב"ם ג' פרקים: תומאת מת טו-יז. פרק א': שאלה ופקדון ג.

יום טוב שני דחג הסוכות

אושפיזין: יצחק, הרב המגיד.

ההכנות לתפילת שחרית כוללות את לימוד המאמרים השייכים לימים טובים של חג הסוכות, וכן תנומה קלה לאחר ריקודי הלילה.

הוראה מיוחדת מאד"ש הקשורה ליום זה – ללמוד מתורתו של המגיד ממעזריטש, האושפיזין החסידי, באופן ד"הוספה מיוחדת".

שים לב שלא לטלטל החל מכניסת השבת בערבו של יום. המעבר מימים טובים ליום השבת קודש עלול לבלבל בנוגע לטלטול ברחובות השכונה, על כן שים לב והסב את תשומת לב חבריך לרוקן את הכיסים מקבצי לימוד וחוברות שיחות וכיו"ב לפני כניסת השבת קודש. כן שים לב כיצד הינך נושא את מפתח הדירה.

אשרי חלקו של כל מי שעוסק בהכנסת אורחים, ובפרט כשעושה זאת בסבר פנים יפות. ובודאי שהאורחים צריכים להכיר טובה ולהודות להמארח על כל השתדלותו עבורם.. ועיקר [שעל האורח] ללמוד ממנו עד כמה צריכים להשתדל בהכנסת אורחים..

(משיחת ליל א' דחג הסוכות תשמ"ח)

גם בלילה זה מתחילים הריקודים בשעה 10:00 בלילה ונמשכים עד ל-6:00 בבוקר. בסוכות רבות מתקיימות התועדויות חסידים בהם מתחילה השמחה, שממשיכה בריקודים ברחוב.

סוף זמן ק"ש: 9:54. שקיעה: 18:17.

רמב"ם ג' פרקים: טומאת מת יח-כ. פרק א': שאלה ופקדון ד.

צאת השבת: 18:57

שבת (א' ד) חול המועד

אושפיזין: יעקב, אדמו"ר הזקן.

בימי "זמן שמחתנו" מוסיפים בלימוד פנימיות התורה, ובמיוחד ביום השלישי של החג - יום זה, א' דחול המועד - שכן הוא היום של יעקב אבינו ואדמו"ר הזקן, שעניינם הוא תורה, ובמיוחד פנימיות התורה.

בבוקר יום השבת קודש תוכל ללמוד מאמר קצר ויסודי הנוגע לכללות עבודת ה' שלנו במשך השנה כולה - מאמר ד"ה "ולא יכנף עוד מוריק" שנאמר בשבת חוהמ"ס תשכ"א. אורך המאמר יכול להוות תשובה מצויינת לטענת הנה"ב בדבר לימוד החסידות כדבעי לאחר לילה חסר-שינה...

שבת זו היא א' השבתות היחידות במשך השנה בה אין מתקיימת התועודות קודש של כ"ק אד"ש מלך המשיח. התמימים מנצלים את ריבוי הזמן להוספה בלימוד התורה, נגלה וחסידות - במיוחד בענייני דיומא.

בשעת "רעווא דרעווין" מתקיים סדר ניגונים רבתי במרכז 770 וא' מאנ"ש חוזר מאמר דא"ח. בציפיה לשמוע שוב דברי אלוקים חיים מאבינו רוענו.

ההבדלה נעשית בסוכה הקטנה המחוברת ל-770 על יד ארון הוידיאו. קולו של המבדיל נשמע מחלון הסוכה.

הלילה מתחילים הריקודים כמעט באופן חדש, שכן "החליל של בית השואבה" - התזמורת, הוא חידוש של הלילה, וממילא מוסיף בשמחה הגדולה. אורחים רבים מהשכונות הסמוכות באים לריקודים, ואף להשתתף ברגליהם בשמחה החסידית הגדולה.

סוף זמן ק"ש: 9:54. שקיעה: 18:15.
רמב"ם ג' פרקים: טומאת מת כא-כג.
פרק א': שאלה ופקדון ה.

ב' דחול המועד

אושפיזין: משה, אדמו"ר האמצעי.

בא' מימי חול המועד סוכות תתקיים "ועידת צעירי אגודת חב"ד העולמית" ב-770, כמקדמת-דנא.

האוטובוסים הצהובים בארגון 'הכנסת אורחים' מחכים בכניסה ל-770 בכדי לקחת את הבחורים למבצעים. אחרים יוצאים עם הסאבווי, ויש כאלו שברשותם רכב המתאים לעשיית הסוכה. לרשות התמימים, מובאים אל הרחבה שממול 770 סטים של ד' מינים למבצעים.

על פי הוראת הרבי שליט"א, ביום זה מוסיפים ללמוד ענין חדש בתורה שלא למדו עד עתה, בהתאם לכך שיום זה הוא יומו של משה רבינו. כל אחד ואחד שייך לזה.

מטעם צא"ח המרכזי מתארגנות עשרות "שמחות בית השואבה", בכל רחבי העיר ניו יורק. מאות אלפי יהודים מתגוררים בה, כך שללא ספק יוכלו להגיע באמצעות כך למספר גדול של משתתפים, כהוראות המלך - להוסיף בשמחה שהיא המפתח לכל הברכות.

עקוב במשך ימי חוה"מ אחר המודעות מטעם אש"ל המפרסמות על ההתוועדויות הרבות המתקיימות. בשעה 10:00 מתחילה שמחת בית השואבה במקום הקבוע בחוצות קראון הייטס, ברוב שירה וזמרה.

חול המועד סוכות. בחול המועד מתקיים ב-770 כינוס ("ראלי") לחיילי "צבאות ה'". הרבי שליט"א מדבר בפני הילדים ומחלק להם צדקה.

בחול המועד מקפידים על שתיית רביעית יין כחלק ממצוות שמחת החג. כמה וכמה מקפידים גם על אכילת בשר.

סוף זמן ק"ש: 9:55. שקיעה: 18:14.

רמב"ם ג' פרקים: טומאת מת כד-כה פרה אדומה א.

פרק א': שאלה ופקדון ו.

ג' דחול המועד

אושפיזין: אהרן, הצמח צדק

אנשים מכל גווני הקשת זורמים למקומות הריקודים עם ליל. מפלאטבוש, בורו-פארק, וויליאמסבורג - מגיעים ורוקדים, כל בני ישראל, כאיש אחד בלב אחד, מתוך שמחה עצומה. חשוב מאוד להתייחס אליהם ביחס שיעורר קידוש ה', כמו גם לכל המבקרים הבאים להתרשם מממלכת ליובאוויטש שבליובאוויטש.

תוכל להציע להם להשתתף באחת מעשרות ההתוועדויות המתקיימות ברחבי השכונה - בסוכות אנ"ש ו"כל דכפין" בהם מתקיימות התוועדויות "שמחת בית השואבה". זו ההזדמנות לדבר עימם - לאחר אמירת לחיים יחד - בדברים היוצאים מן הלב אודות הגאולה האמיתית והשלימה על-ידי הרבי שליט"א תיכף ומיד. וכבר נאמר: "חזקה על תעמולה שאינה חוזרת ריקם".

הדברים מקבלים משמעות מיוחדת בעת שאנו יוצאים מהיום של אהרן הכהן והצמח צדק. בשיחותיו הק' מדגיש הרבי מלך המשיח כי דווקא ביום זה וממנו עלינו ללמוד מדרכי אהרן הכהן - אוהב שלום ורודף שלום, אוהב את הבריות ומקרנן לתורה, ומהנהגתו של הצמח צדק לאחד את כל חלקי התורה וישראל.

סוף זמן ק"ש: 9:55. שקיעה: 18:12.
רמב"ם ג' פרקים: פרה אדומה ב-ד. פרק א': שאלה ופקדון ז.

ד' דחול המועד

אושפיזין: יוסף, אדמו"ר המהר"ש

יום זה, כקודמיו, מנוצל לעשיית 'מבצעים' עם כל ה'שטורעם'
- נטילת ד' מינים, שיחות עם יהודים על התחזקות בקיום התורה
והמצוות לקבלת פני משיח, ופרסום נבואת הגאולה ש"הנה זה משיח
בא".

את השעות הפנויות מנצלים ללימוד שיחה של הרבי שליט"א על חג
הסוכות, הושענא רבה ושמח"ת או את קונטרס "הלכות של תורה שבעל
פה שאינן בטלים לעולם" משנת תשנ"ב הידוע בענייניו המופלאים, או
לסידורים אישיים ומנוחה קלה מליל אמש (נטול השינה...).

ליל הושענא רבה. לאחר תפילת ערבית מכניסים לחדרו הק' י"ג אגודות של "הושענות", בכל אגודה חמש ערבות כרוכות בטבעות מעלי לולב. הרבי שליט"א בוחר מתוכם שתי אגודות, (עד שנת תשמ"ח - שלוש אגודות), ומשלם עבורם מיד.

בליל הושענה רבה אומר הרבי את ה"תיקון לליל הושענא-רבה" וחומש דברים בסוכה. מביאים לפניו התפוח עם דבש המחולק ע"י הגבאים ואוכלו בסוכה. לאחר מכן נכנס לאמירת תהילים עם הקהל.

לאחר חצות, בשעה 1:00 לערך, נכנס לאמירת תהילים בציבור. בכניסתו מעודד השירה.

בדרך כלל, אומר מתוך ספר תהילים. בשנת תשנ"ב אמר מתוך 'תיקון'.

בשנים תנש"א ותשנ"ב אמר הרבי שליט"א את התהלים בעמידה.

השמחה והריקודים ממשיכים ברחובה של עיר, אך הפעם רק עד חצות לילה, אז שבים כולם ל-770 לאמירת התהלים.

הלילה, ליל הושענא רבה, בשונה מהלילות הקודמים - הריקודים נפסקים מוקדם יחסית - בשעה אחת לערך. למרות הזמן הקצר שישינו - משתדלים לשמוח כמה שיותר, בהוספה על הימים האחרונים ולהשלים את החסר באופן של "מועט המחזיק את המרובה", היות שיום זה הוא "הושענא רבה", וכשם היום - כן העבודה בו: להרבות בכל העניינים הקשורים ליום זה, אם בשמחה, ואם בלימוד ותפילה.

את אמירת כל ספר דברים משתדלים לסיים עד תחילת הריקודים,

כדי להספיק גם לרקוד וגם לבצע את מנהגי היום. הרבי שליט"א אומר שלכל יהודי נותנים כוחות ביום זה להספיק את כל הדרוש.

מעט לפני השעה אחת מגיעה תהלוכה ענקית ומרשימה מריקודי שמחת בית השואבה, על מנת לומר תהילים עם הרבי שליט"א ואלפי חסידיו.

לאחר כל ספר יש לומר "יהי רצון" המיוחד להושענא רבה, שנדפס בסוף ספר התהלים.

בסיום המניין מחלקים הגבאים תפוח בדבש לכל המתפללים, שתהיה שנה טובה ומתוקה. באכילת התפוח הטבול בדבש יש ליטול ידיים כמו לסעודה ללא ברכה, אפילו אם לא נוגעים ביד במשקה (דבר שטיבולו במשקה' לפי שיטת אדה"ז).

במשך הלילה מתקיימות התועדויות בסוכה של 770.

סוף זמן ק"ש: 9:56, שקיעה: 18:11.

רמב"ם ג' פרקים: פרה אדומה ה-ז. פרק א': שאלה ופקדון ח.

הושענא רבה

אושפיזין: דוד, אדמו"ר הרשב"ב

עם בוקר מתמלא רחוב קינגסטון במוכרי ערבות למנהג "חביטת ערבה" לאחר 'הושענות'.

בספר-המנהגים כתוב: "אין מנהגנו לאחל איש לחברו בהושענא-רבה "גמר חתימה טבא", "פתקא טבא" וכיוצא בזה" (אולי כדי שלא לשנות מהנהגת שאר ימי חול-המועד). אבל בשנים האחרונות הזכיר זאת הרבי שליט"א, ואף אמר זאת כאיחול פעמים רבות בהתוועדויות יום זה.

יום הושענא רבה. לתפילת שחרית מגיע הרבי שליט"א בשעה היעודה כשהערבות בסידורו.

כבכל ימי הסוכות, מעודד בכניסתו את השירה בחוזק ומרץ מיוחד, וגם בעלייתו לבימה ובעומדו ע"י ה'סטענדער' ממשיך לעודד.

לקראת "הלל" מגיע הלולב והרבי מסיר את שתי הטבעות שעל הלולב.

לאחר "הלל" יורד מהבימה כשבידו הד' מינים וההושענות, נעמד ע"י ה'סטענדער' המוכן לכך העומד לימין החזן, וכנ"ל - מסובב הבימה כשהד' מינים בידו ללא הסידור.

לאחר אמירת ההושענות מעודד בחוזק (כשהלולב בידו) כשמנגנים "הושיעה את עמך". לאחר מכן מניח את הד' מינים על ה'סטענדער', נוטל את הערבות (מפריד את הערבות זו מזו), מרכין את גופו וחובט קלות חמש פעמים בקרקע מימינו, מניח לשמאלו על הרצפה ואומר ה"יהי רצון".

לאחר התפילה מוסר שוב את לולבו עבור הקהל שיברכו עליו,

והפעם מברכים ילדים קטנים מתחת בר מצווה, ולאחר מכן גם נשים.

לאחר שחרית מחלק "לעקאח" לאלה שעדיין לא קבלו קודם לכן. בחלוקה זו מקבלות גם הנשים.

בדרך כלל חלוקת ה"לעקאח" בהושענא־רבה היא מפתח הסוכה. בשנת תשנ"ב התקיימה החלוקה מפתח חדרו הק'.

לאחר שחרית עם הרבי שליט"א יוצאים למבצעים כרגיל.

לאחר התפילה, כאשר הלולב של הרבי שליט"א ניטל בפעם האחרונה, נותנים לילדים ולנשים לברך עליו. חשוב לבוא במיוחד היום לברך קודם התפילה, כיון שלאחר שילדים ונשים מברכים על הלולב, לא ניתן לברך עליו שוב ע"י גדול.

היום עורכים סדר וניקיון ב-770 לאחר כל ה"הושענות" שנחבטו הבוקר, לאחר הימים שחלפו ולקראת ה'הקפות' של שמיני-עצרת ושמחת-תורה, על כן תפילת מנחה עם הרבי שליט"א מתקיימת ב'זאל' הקטן. בשעה 3:15 כרגיל.

שעות אחר הצהריים מנוצלים להספיק עוד כמה יהודים שיזכו לברך, בשעות האחרונות של חג הסוכות תשע"ב, על הלולב ויכנסו לסוכה לברך על 'מזונות' ולשמוע שיחה של הרבי על החג. המפגש עם היהודים מנוצל גם להכנה חסידית לשמיני עצרת ושמחת תורה, ויש ליידע אותם על ה'הקפות' והשמחה הגדולה אליה שייך כל אחד מישראל, גם אם אינו יודע ואינו לומד תורה.

בסעודות היום טובלים פרוסת המוציא בדבש, אבל על השולחן שמים גם מלח.

בשעה חמש לערך נפתח 770 וניתן לראות את בימת הרבי שליט"א כשמעליה בימת קריאת התורה, ועליהם למעלה ה'סטענדער' והכיסא.

הפירמידה הגדולה ניצבת בצד ימין של 770 (כשמאחוריה נבנה בשנים האחרונות "פרוזדור" מיוחד המיועד לתור לנשק את ספר התורה של הרבי שליט"א), ובמזרח הפירמידה של הילדים. החלק המרכזי ב-770 ריק מספסלים, ומתמלא אט אט בתמימים, אברכים וילדים.

כבערב ראש השנה, בלובי המבוא ל-770 תלויים רשימות ענק של בתי הכנסת ומפת ניו-יורק, להולכים ל"תהלוכה" ביום שמיני עצרת לשמח ולשמח עם יהודים בשמחת החג ובשמחת הגאולה האמיתית והשלימה. כבר מעכשיו תוכל לראות את שמות האחראים על המקומות ובתי הכנסת. השתדל לתאם איתם מראש את שעת היציאה ובית הכנסת בו תהיה ממוקם. לא אחת מגיעים לבית הכנסת אחד כ-100 חסידים, ואילו בבתי הכנסת האחרים, והזקוקים לכמות נכבדה, מגיעים מעט חסידים לשמח, או שכלל לא מגיעים... היה אתה מאלו המעוניינים למלא את פקודת ובקשת אדמו"ר שליט"א על הצד היותר טוב, ושבץ את עצמך מראש במקום בו אכן תשמח יהודים אחרים.

תפילת מעריב. בליל שמיני עצרת נכנס לתפילת מעריב בשעה

היעודה, בדרכו מעודד את השירה באופן מיוחד וממשיך לעודד גם על הבימה. כשמגיע למקומו מניח הסידור על הסטענדער, מסתובב אל הקהל ומעודד בחוזק רגעים מספר. לאחר מכן מתחילים תפילת מעריב. מעודד ביותר הניגונים המותחלים ע"י הש"ץ. לאחר התפילה חוזר לחדרו (בשנת תשנ"ב הייתה שיחה מיוחדת לאחר מעריב).

בין התפילה להקפות - הפסקה של כשעה לעשיית קידוש.

בסיום התפילה נהנים האורחים מסעודה כיד המלך בסוכת 770
הנתרמת מידי שנה באופן קבוע. בפנים השמחה נמשכת ונמשכת -
ארבעים ושמונה השעות עליהם אמר הרבי הרש"ב שבהם יש לשאוב
בדליים את השמחה לכל השנה - מנוצלים כראוי!

לפני ה'הקפות' אומרים "לחיים גדול" (כפשוט אך ורק בתוך גדר
התקנה הידועה), בכדי שריקודי ההקפות יפעלו את פעולתם כראוי,
מתוך שמחה אמיתית וברצון גלוי.

הקפות. בשעה 9:00 לערך מגיע הרבי שליט"א להקפות.
הרבי נכנס כשסידורו בידו והקהל פורץ בשירה אדירה. הרבי
מעודד בחוזק.

הבימה עליה עומד הרבי מוגבהת הרבה יותר מהרגיל, הרבי
עולה לבימה וממשיך לעודד בחוזק.

בפסוקי "אתה הראת" מכובד הרבי בפסוק ראשון ואחרון.
בכל משך אמירת הפסוקים עומד הרבי ע"י הסטענדער ופניו
אל הקיר, את הפסוקים שמקריא ("אתה הראת" ו"כי מציון")
מכריז בקול אדיר וחזק בניגון הידוע.

אמירת פסוקי "אתה הראת" חוזרת על עצמה שלושה
פעמים, הרבי מכריז (כנ"ל) את הפסוק הראשון והאחרון, ולאחר
כל פעם שמסיים את הפסוקים, פונה לקהל, מתחיל ניגון מסוים,
ומעודד את הקהל בידי הק' בתנועות נמרצות ביותר.

לפעמים מוסיף לאחר הפסוקים את הפסוק "והיה זרעך . .
ופרצת".

לאחר אמירת "אתה הראת" - הקפות. להקפה ראשונה
ושביעית משתתף הרבי ב"הקפה" כשבידו ספר התורה הקטן.

בהליכתו להקפה (הראשונה והשביעית), העומדים בקירוב
לשביל בו הולך הרבי מנסים לנשק הספר תורה. יש המבקשים
ברכות מיוחדות והרבי עונה להם.

ההקפות מתקיימות במרכז 770, שם מותקנת בימה גבוהה, הרבי עולה לבימה והספר תורה בידו, מקיף את הבימה פעם אחת עם כל אלה שהתכבדו להקפה. לאחר אמירת נוסח ההקפה, מתפנים המכובדים (להקפה) לצדדים. הרבי עולה לבדו על החלק הגבוה שבבימה, שם רוקד בהתלהבות מיוחדת כשהוא מגביה מעט ומניף את הס"ת שבידו ומסתובב על מקומו לכל הכיוונים, כך שלכל הקהל בכל הצדדים ישנה הזדמנות מסוימת לראות את פני הקודש של הרבי בעת הריקוד עם הס"ת.

עם סיום הריקוד נושק הרבי לס"ת, חוזר למקומו לבימה הקבועה (ברוח מזרחית דרומית), ועומד על יד הסטענדער שלו, שם נשאר לעמוד למשך ההקפות (עד ההקפה השביעית).

בעת אמירת הפסוקים של ההקפה - פניו אל הקיר, כשהקהל מתחיל את הניגון של ההקפה פונה לכיוון הקהל ומעודד את השירה והריקודים.

בהקפה שביעית שוב עולה להקפה כנ"ל.

להקפה הראשונה והשביעית מנגנים בקביעות את ניגון ההקפות הידוע (או הניגון של הרלו"י הידוע). בשנת תנש"א, התחיל הרבי להקפה הראשונה ניגון "ופרצת", ולשביעית - "זאל שוין זיין די גאולה" ללא המילים (ניגון ה"יחי"); ובשנת תשנ"ב התחיל הרבי ניגון "ופרצת" ו"ניעט ניעט ניקאווא".

לאחר שמחזירים את ספרי התורה אומרים "עלינו" בניגון הידוע מהקעמפים והרבי מעודד. כך גם ב"אל תירא", "עוצו עצה" ו"אך צדיקים". לאחר סיום התפלה מברך הרבי "גוט יום טוב" ופותח בניגון מסוים. והקהל ממשיך בשמחה וריקודים למשך זמן.

בשעה 9:00 לערך מתחילות ההקפות. הגבאים נעמדים בקידמת 770 ומכריזים "צום אתה הראת - אין די ערשטע מאל (בפעם ראשונה), איז מען מכבד כבוד קדושת אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח שליט"א!" כך מכבדים את הרבי שליט"א בפסוק ראשון ואחרון, ובהקפה הראשונה

והשביעית.

מנהג חב"ד בשנים האחרונות, להוסיף, בהוראת אדמו"ר שליט"א, את הפסוק "והיה זרעך כעפר הארץ, ופרצת ימה וקדמה וצפונה ונגבה, ונברכו בך כל משפחות האדמה ובזרעך".

במהלך ההקפות (למעט ראשונה ושביעית) יש אפשרות לנשק את ספר התורה של הרבי, התור לכך מתחיל מסוף בימת ההתוועדויות.

שעה ארוכה לאחר סיום ההקפות עוד רוקדים ורוקדים, השמחה עולה על גדותיה. מרגישים כאילו כל התשרי'ס מכל השנים הצטרפו יחד, ואנו רוקדים - ורוקדים, מצרפים עוד יהודי למעגל, ומבקשים: רבי היגלה נא, זה הזמן וזה המקום!

יושבים בסוכה גם בשמיני עצרת והקידוש והסעודות הם בסוכה בלבד. אין מברכין 'לישב בסוכה' והרחמן הוא יקים לנו את סוכת דוד הנופלת'. בשמיני עצרת ושמח"ת אין טובלים את פרוסת המוציא בדבש.

סוף זמן ק"ש: 9:57. שקיעה: 18:09.

רמב"ם ג' פרקים: פרה אדומה ח"י. פרק א': מלוה ולוה א.

שמיני עצרת

אושפיזין: אדמו"ר הרי"צ

היום בשעה 1:30 יוצאים כרגיל הראשונים לתהלכה לברונקס. מהלך שש שעות (!) כל צד, על אף ואולי מפני, המרחק הרב, יוצאים מידי שנה מספר רב של בחורים. דור השביעי, דור של מלך המשיח.

הקפד מאוד לברר אצל אלה שהלכו בשנים עברו על מרחק ההליכה וזמן ההליכה, השתדל להעריך את עצמן ולא ללכת למקום שבו תיפול למעמסה על שאר הצועדים. להולכים למרחק רב מומלץ לנעול נעליים מתאימות.

תהלוכות יוצאות לרחבי ברוקלין, קווינס ומנהטן. בכל מקום אליו מגיעים הבחורים הם יוצרים שמחה גדולה, ומסבירים בכל מקום - את מעלתו של בית חיינו והשוכן בו, ועל הזכות הגדולה לשמוח בשמחת החג, ובפרט בזמן זה של הגאולה.

השתדל ללכת עם הקבוצה באופן מסודר ולהישמע להוראות. הזדרזו בדרך חזור ע"מ להספיק את ההקפות עם הרבי שליט"א. זכור כי המנוחה באמצע ההליכה אינה מסייעת להמשך הצעידה אלא רק מכבידה עליה. הימנע מלנוח באמצע הדרך - לנוח תוכל אחרי 'הקפות' ב-770.

אם הגעתם לבית הכנסת בו הינכם משמחים מבעוד יום - צריך עדיין לאכול בתוך הסוכה. בערב אפשר כבר לאכול מחוץ לסוכה, אך יש להקפיד על קידוש כבכל יו"ט.

אם הינך יודע כי תגיע למקום בו הינך משמח לאחר השקיעה - זכור להיכנס לסוכה טרם היציאה לדרך. טעם בה דבר מה כדי 'להיפרד' מהסוכה'.

ליל שמחת תורה. בליל שמחת תורה בשעה היעודה נכנס הרבי שליט"א לתפילת ערבית כשהוא מעודד את השירה.

הקהל קטן מאוד (וברובו זקנים וילדים), כיוון שרוב הקהל ב"תהלוכה".

בשעה 9:00 מתחילה ההתוועדות. בהתוועדות נוהג הרבי לבאר את פסוקי "אתה הראת".

בניגונים שבין השיחות מעודד את השירה ביותר, ופעמים נעמד מלוא קומתו ומוחא כפיו במרץ מיוחד כשהוא רוקד על מקומו.

משיחה לשיחה גדל קהל המשתתפים בהתוועדות, ע"י החוזרים מהתהלוכה. לקראת סיום ההתוועדות, קרוב לחצות, מתעניין הרבי האם חזרו כולם מהתהלוכה ואז מסיים את ההתוועדות.

לאחר ההתוועדות הפסקה קצרה, ולאחריה ההקפות.

בליל שמחת-תורה נמכרים פסוקי "אתה הראת" לטובת ישיבת תומכי תמימים. בפעם הראשונה הרבי מתכבד ע"י הקונים בכל פסוקי "אתה הראת". בפעם הב' והג' - מתכבד רק בפסוק ראשון ואחרון.

בצאתו מבית-הכנסת לאחר ההקפות מתחיל ניגון שמח ומעודד נמרצות לכל אורך הדרך, והקהל ממשיך בשמחה וריקודים עד אור הבוקר.

בשעה 9:00 לערך מתקיימת התוועדות של הרבי ב-770. עם זאת, התמימים מעולם לא טעמו טעמה של התוועדות זו מכיון שמוסרים את נפשם לקיום רצונו של הרבי - לצאת ל"תהלוכה".

בשעה 10:30 לערך מתחיל "אתה הראת". מסתבר שדווקא ההולכים למרחקים מגיעים מוקדם יותר. כך פוגש אתה בכניסה ל-770 עשרות תמימים ששבים במרוצה על-מנת לשמוע את ההתחלה של ה"אתה הראת", והצליחו.

שוב מוכרים את העליות לטובת מוסד אחר של הרבי שליט"א, ובניגון הידוע של ההקפות, זה על כתף זה ממשיכים לרקוד, עד סוף

האשמורה האחרונה של הלילה. בין לבין הולכים לאכול סעודת חג, הפעם ניתן לעשות זאת תחת קורת גג, בסוכת אש"ל או בבית אחת מהמשפחות בקראון-הייטס. בחוץ, על שדירת איסטרען-פארקווי, ממול ל-770, פותח ר' נחום מרקוביץ' שורות שולחנות עמוסים בכל טוב, לטובת החוזרים מה'תהלוכה' המעוניינים לעשות קידוש ולסעוד את סעודת החג. קנקני שתיה לרוב מחולקים על ידו ועל ידי הצוות המיומן, ועל כך ועוד מגיע לו יישר כח גדול. מן הנכון הוא לפנות אליו ברגע של מנוחה ולהודות לו מקרב לב. באם לא הספקת בשמחת תורה – תוכל לפנות אליו בשבוע שלאחר מכן.

כ"ק אדמו"ר הריי"צ הורה שעל כל אחד לעשות קידוש בשמח"ת, כי ה"שהחיינו" הוא על התורה ובוזה לא שייך לצאת ידי חובה מאחר.

בתפילת שחרית אומרים הלל שלם.

במוסף - לאחר שמכריז ע"כ הגבאי - מתחילים לומר "משיב הרוח ומוריד הגשם". תפילת גשם בחזרת הש"ץ.

אין אומרים ה'הי רצון' ביציאה מן הסוכה (היום יום).

שמחת תורה

אושפיזין: כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

יום שמחת תורה. ביום שמחת תורה נמכרים פסוקי "אתה הראת" לטובת "מרכז לענייני חינוך". כבלילה, מתכבד הרבי שליט"א באמירת כל פסוקי "אתה הראת" בפעם הא', ובפעם הב' והג' - רק בפסוק ראשון ואחרון.

להקפות מסובבים שלוש וחצי הקפות, ולאחר־מכן מתחילים בניגון ההקפות והרבי רוקד עם הס"ת כנ"ל בליל שמיני עצרת.

בקריאת התורה אינו עולה למפטיר. הרבי עולה ל"חתן בראשית", ומקריאים לעליה זו גם את חותנו - כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ נ"ע. לעליה זו מעלים את הרבי שליט"א בשמו המלא.

כשעולה ל"חתן בראשית" אוחז ה"עצי חיים" בטליתו (שלא כבכל השנה, והוא כמנהג כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ נ"ע).

כשמחזירים הס"ת מעודד שירת "שישו ושמחו".

למרות הריקודים מאתמול, מתייצבים התמימים לשחרית בזמנה.

אחרי שחרית עושים קידוש וטועמים דבר-מה. בתוך 770, מתחת לעזרת הנשים, מוגש כיבוד רב כיד המלך. מיד אח"כ מתחילים ההקפות ומסובבים שלוש וחצי הקפות.

לקריאת התורה מוציאים שלוש ספרי התורה: של הטנקיסטים, של משיח ושל הרבי שליט"א. בתחילה עולים כל הכהנים, לאחר מכן הלויים, הישראלים, כמנהג לעלות לתורה ביום שמחת התורה. בעליה המתאימה, בקש מאחד מחבריו, העומד לידך, שיעלה אותך, וברך ממקומך את הברכות יחד עם כל העולים, כמנהג 770.

לחתן בראשית מעלים את כ"ק אדמו"ר הריי"צ ואת כ"ק אדמו"ר

מלך המשיח שליט"א, וזו הפעם היחידה בשנה בה מעלים אותו בשמו הק'.

"וזאת הברכה" - חזק חזק - "בראשית ברא אלוקים". חותמים את ספר משנה תורה ומתחילים את ספר האבות, ספר המתאר את מסירות נפשם של חסידים הראשונים בעבור כנסת ישראל שבכל הדורות.

ההתוועדות הקבועה של מוצאי שמח"ת לא תתקיים היום, אלא - כרגיל בקביעות כזו וכפי שהיה בר"ה - במוצאי השבת שלמחרת.

סוף זמן ק"ש: 9:57, שקיעה: 18:06.
 רמב"ם ג' פרקים: פרה אדומה יד-טו טומאת צרעת א.
 פרק א': מלוה ולוה ג.
 צאת השבת: 18:47

שבת בראשית, שבת מברכים

כ"ד תשרי. בכ"ד תשרי אומר הרבי שליט"א 'קדיש' על אמו
 זקנתו הרבנית רחל ינובסקי (נהרגה על קידוש ה').

עם היכנס השבת מרגישים הכל את גודל היום, וכפי שנעמדים
 בשבת בראשית כך הולכת כל השנה. תפילות השבת נערכות ברוב
 שירה וזמרה והחזן בקבלת שבת הוא הרה"ח משה שיחי' טעלישבסקי
 שעושה זאת מידי שנה בשנה מחדש, ובאופן של "דור לדור ישבח
 מעשיך" - משנה לשנה משתבח יותר ויותר.

בבוקר בשעה 8:30 לערך יאמרו את כל ספר התהילים במנין של
 הרבי שליט"א. סדר חסידות מתחיל בשעה 8:00. למרות העייפות -
 חבל לפספס את השבת החשובה שכוללת בתוכה את כל פרטי העבודה
 של החודש האחרון, המלא ומושבע כל-כך במועדות וימים טובים.

באמצע תפילת שחרית נמכרים ה"מצוות" הרבות של 770 לכל
 המרבה במחיר, לעיתים אלו רגעים ארוכים מנשוא, אך זמן זה מתאים
 להשקיע את הראש בשיחותיו של הרבי שליט"א, ובפרט בשיחת
 ה"דבר מלכות" דשנת תשנ"ב לש"פ בראשית - שיחה שמעמידה כל
 חסיד על הרגליים לאחר ימי השמחה, ומנחה כל אחד כיצד עליו לקחת
 את הכוחות ולתרגמם בעבודה אישית במחשבה, דיבור ומעשה.

בשבת זו אנו זוכים שוב לב' התוועדויות עם הרבי שליט"א, האחת
 של כל שבת, והשניה של שמח"ת.

ההתוועדות הראשונה מתחילה "כאשר יהיו מוכנים" - בערך חצי
 שעה אחרי סיום התפילה.

לקראת תפילת מנחה מתחילים לסדר את ה'זאל' להתוועדות קודש
 של הרבי שליט"א מלך המשיח.

התוועדות שמחת-תורה. לפנות ערב - התוועדות. להתוועדות

זו נוטל ידיו ומברך על חלה.

בהתנוועדות זו נוהג הרבי להזכיר אודות תקנת לימוד שיעורי החת"ת, משתתף ב"כינוס תורה" ע"י שמבאר עניין מסוים בנגלה במיוחד עבור הכינוס, ומורה להכריז על כינוס תורה שיתקיים במוצאי שמח"ת. את החלה ומי השתיה שנותרו מההתנוועדות מוסר למארגני ה"כינוס תורה" על מנת לחלקם למשתתפים.

לאחר ההתנוועדות - ברכת המזון, תפילת מעריב, הבדלה ולאחר מכן חלוקת כוס של ברכה.

נוהג להכריז "ויעקב הלך לדרכו".

ההתנוועדות של שמחת-תורה מכילה בתוכה גם את כל האורחים שהגיעו לחג הסוכות ושמחת-תורה ולא היו כאן בהתנוועדות הגדולה של ראש השנה. 770 מלא ועמוס לעיפה מצד-לצד בתמימים, אנ"ש, אורחים ותושבי השכונה, שעומדים זה-לצד-זה באחוות רעים אל מול אבינו מלכנו.

נקודת ההתבטלות של כולם מורגשת בגלוי, ופרץ הרגשות מתבטא בשירה העזה והאדירה של הניגונים, ובעיקר - בשירת ה'יחי' ששוברת מחיצות. מנגנים את ניגוני הרביים אחד אחרי השני, כשבסוף "יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!".

הסדר הוא לערך כבהתנוועדות ר"ה.

בסיום ההתנוועדות מודיעים בשם כל החסידים על התגלותו המהירה והשלימה של כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א, שיבוא ויגאלנו תיכף ומיד ממש. זעקת ה"אמן" הנשמעת מפיות כולם מרטיטה אפילו נימים חבויים בנפש, וכל אחד מתעורר ברגעים אלו להבטיח את התמסרותו המליאה לכל ענייני הרבי שליט"א, ובראשם העניינים המיוחדים אודותם מעורר בהתנוועדות שמחת תורה, כגון תקנת לימוד החת"ת ו"ק"רן השנה".

במוצאי שמחת תורה מכריזים "ויעקב הלך לדרכו" - לדרך השנה החדשה בקיום התורה והמצוות מתוך שמחה וטוב לבב, ובעיקר בהכנת עצמו, זולתו וסביבתו לקבלת פני משיח צדקנו.

איסרו-חג. ביום זה מתקיים - בהוראת הרבי - כינוס תורה, ולאחריו מחלקים למשתתפים מהחלה וממי השתיה שנותרו מההתוועדות.

לאחר שמחת תורה מתקיימת "יחידות כללית" לאורחים שיחיו. ה"יחידות" מתחלקת לארבעה חלקים: לאורחים, לתלמידי הישיבות, לחתנים וכלות ולבר (ובת) מצוות.

שוב חוזרים ל"שגרה". נצל ביותר את הימים בהם אתה נשאר ב-770 עד למועד הנקוב בכרטיסך ללימוד באופן של 770, למעלה ממדידה והגבלה. ובכלל - להפנים את האווירה הכללית בהתוועדויות, כתיבה לרבי שליט"א, והחלטות טובות להוספה ב'התקשרות' בכל הלבושים - מחשבה, דיבור ומעשה.

סדרי הלימוד ממשיכים כרגיל מתוך ניצול הזמן.

ה"כינוס תורה" המתקיים בד"כ באיסרו חג, נדחה להיום. הכינוס מתקיים בהוראת הרבי שליט"א, ובטח תשתתף בו לנחת-רוחו ולזירוז התגלותו.

מוקדש

לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

יה"ר שיראה הרבה נחת מבניו - התמימים בפרט,

משלוחיו, חסידיו, וכלל ישראל - בכלל

ויגאלנו ויוליכנו קוממיות לארצנו

וישמיענו תורה חדשה מפיו

בגאולה האמיתית והשלמה

תיכף ומי"ד ממ"ש

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד